

CATEHISMUL SCURT

de la WESTMINSTER

COMISIA PENTRU STRĂINĂTATE

A

BISERICII PREZBITERIENE LIBERE A SCOȚIEI



2024

Biserica Prezbiteriană Liberă a Scotiei

EMIS DE COMISIA PENTRU STRĂINĂTATE

*„Tu le-ai dăruit un steag celor ce se tem de Tine,
ca să-l înalțe spre biruința adevărului.”*

Ps. 60,4

Pentru citatele biblice s-a folosit
Biblia Trinitariană și Biblia Sinodală.

Poza de copertă:

Palatul Westminster din Londra – Casa Parlamentului Britanic

© THE FREE PRESBYTERIAN CHURCH of SCOTLAND
Reformed in Doctrine, Worship, and Practice

Issued By
THE OVERSEAS COMMITTEE

133 Woodlands Road
Glasgow UK G3 6LE
www.fpchurch.org.uk

Tipărit în Odesa, Ucraina

SHORTER CATECHISM (Romanian)
ISBN 978 0 902506 75 6

CATEHISMUL SCURT

CONVENIT DE CĂTRE ADUNAREA TEOLOGILOR DE LA
WESTMINSTER CU AJUTORUL COMISARILOR DIN
BISERICA SCOȚIEI, CA PARTE A UNIFORMITĂȚII
ÎN RELIGIE PROMISE PRIN LEGĂMĂNT ÎNTRE
BISERICILE LUI HRISTOS DIN REGATELE
SCOȚIEI, ANGLIEI, ȘI IRLANDEI.

ȘI

APROBAT ÎN ANUL 1648 DE CĂTRE ADUNAREA GENERALĂ A
BISERICII SCOȚIEI, CA ÎNDRUMAR PENTRU CATEHIZAREA
CELOR DE O COMPETENȚĂ ÎN DEZVOLTARE.

CU

DOVEZILE DIN SCRIPTURĂ.

Cuvintele de seamă din versetele adeveritoare
fiind tipărite cu litere *înclinate*.

CUVÂNT ÎNAINTE.

Oferim cititorului Catehismul Scurt, o expunere concisă a învățăturii Sfintelor Scripturi, care este un document al Bisericilor Reformate și Prezbiteriene, întocmit sub formă de întrebări și răspunsuri la Adunarea de la Westminster din Londra în 1647. În opinia renumitului teolog Benjamin Warfield, delegații de la Westminster au lăsat urmașilor lor cele mai bogate și atente expuneri scrise vreodata dintre toate scrierile legate de religia Evanghelică. Biserica Scoției a cercetat cu seriozitate Catehismul Scurt, și după o analiză riguroasă a acestuia, l-a aprobat prin Actul din 1648. Potrivit hotărârii Adunării, Catehismul Scurt este conform învățăturii Cuvântului lui Dumnezeu și nu se opune regulilor stabilite ale închinării, disciplinei sau formei conducerii bisericești. Catehismul Scurt, cea mai influentă lucrare a Adunării de la Westminster, a fost desemnat ca metodă de predare a elementelor de bază a credinței Creștine.

Întrunirea de la EDINBURG, 28 Iulie, 1648. Ses. 19.

Actul de aprobare a CATEHISMULUI SCURT.

ADUNAREA Generală, după ce a luat în considerare cu seriozitate CATEHISMUL SCURT convenit de Consiliul Teologilor întrunit la Westminster, cu asistența comisarilor Bisericii de față; constată, după o cercetare cuvenită a acestuia, că numitul Catehism este conform Cuvântului lui Dumnezeu și nu este în nimic opus doctrinei, închinării, disciplinei și conducerii primite de această Biserică; Și, prin urmare, aprobă numitul Catehism Scurt, ca parte a uniformității dorite, să fie un Ghid pentru catehizarea celor de o competență în dezvoltare.

A. KER.

CATEHISMUL SCURT.

Întrebarea 1. *CARE este țelul suprem al omului?*

Răspuns. Țelul suprem al omului este să Îi aducă slavă lui Dumnezeu^a și să se desfăteze în El, pentru totdeauna.^b

- a. **1 Cor. 10,31** Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, *să faceți totul spre slava lui Dumnezeu. Rom. 11,36* Căci de la El, și prin El, și pentru El, sunt toate lucrurile. *A Lui să fie gloria în veci! Amin.*
- b. **Ps. 73,25-28** *Pe cine am în ceruri decât pe Tine? Și nu doresc pe nimeni pe pământ afară de tine.* Carnea mea și inima mea se toposc, dar Dumnezeu este stânca inimii mele și partea mea în veac. Căci iată cei ce sunt departe de tine vor fi pierduți. Tu ai nimic pe oricine care curvește de la tine. *Dar pentru mine este bine să mă apropii de Dumnezeu. Mi-am pus încrederea în DOMNUL Dumnezeu ca să vestesc toate faptele tale.*

Î. 2. *Ce dreptar ne-a dăruit Dumnezeu să ne îndrume cum să Îi aducem slavă și să ne desfătăm în El?*

R. Cuvântul lui Dumnezeu, care este cuprins în Scripturile Vechiului și Noului Testament,^c este singurul dreptar care ne îndrumă cum să Îi aducem slavă și să ne desfătăm în El.^d

- c. **2Ti. 3,16** *Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să instruiască în dreptate. Ef. 2,20* Fiind zidiți pe temelia apostolilor și profeților, piatra din capul unghiului fiind *Însuși Iisus Hristos.*
- d. **1Io. 1,3-4** Ceea ce am văzut și am auzit, vă vestim și vouă, *pentru ca și voi să aveți părtășie cu noi; și părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Iisus Hristos. Și vă scriem aceste lucruri pentru ca bucuria noastră să fie deplină.*

Î. 3. Care este învățătura principală a Scripturilor?

R. Învățătura principală a Scripturilor are în vedere ceea ce trebuie să creadă omul despre Dumnezeu și ce îndatoriri cere Dumnezeu de la om.^e

- ^e. 2Ti. 1,13 Ține modelul cuvintelor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, *în credința și dragostea care sunt în Hristos Iisus*. 2Ti. 3,16 [A se vedea litera ^c.]

Î. 4. Ce fel de ființă este Dumnezeu?

R. Dumnezeu este un Duh,^f nemărginit,^g veșnic^h și neschimbător,ⁱ în a Sa ființă,^k înțelepciune,^l putere,^m sfințenie,ⁿ dreptate, bunătate și fidelitate.^o

- ^f. Io. 4,24 *Dumnezeu este duh*; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr.
- ^g. Iov 11,7-9 *Poți tu pătrunde adâncimile lui Dumnezeu? Poți tu descoperi adâncul perfecțiunii Celui Atotputernic? Este înaltă ca și cerurile! Ce poți face? Mai adâncă decât Iadul! Ce poți ști? Întinderea ei este mai lungă decât pământul și mai lată decât marea.*
- ^h. Ps. 90,2 Înainte ca munții să se fi născut sau să se fi făcut pământul și lumea, *din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu.*
- ⁱ. Iac. 1,17 Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care *nu este schimbare, nici umbră de mutare.*
- ^k. Ex. 3,14 Și Dumnezeu a zis lui Moise, *EU SUNT CEL CE SUNT*. Și el a zis, Vei spune fiilor lui Israel, Cel ce se numește *EU SUNT m-a trimis la voi.*
- ^l. Ps. 147,5 Mare este DOMNUL nostru și puternic prin tăria Lui, *înțelepciunea Lui este fără margini.*
- ^m. Ap. 4,8 Și cele patru făpturi vii, având fiecare câte șase aripi, erau pline cu ochi de jur împrejur și pe dinăuntru. Zi și noaptea ziceau fără încetare, *Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!*
- ⁿ. Ap. 15,4 Cine nu se va teme de Tine, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău? *Căci numai Tu ești sfânt și toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate!*
- ^o. Ex. 34,6-7 Și DOMNUL a trecut pe dinaintea lui și a vestit, *DOMNUL, DOMNUL Dumnezeu milostiv și îndurător, îndelung*

răbdător, și bogat în bunătate și adevăr, care Își ține mila față de mii de oameni, iartă fărădelegea, nedreptatea și păcatul, și nu trece cu vederea vinovăția, și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii fiilor lor până la a treia și a patra generație!

Î. 5. Există mai mulți dumnezei?

R. Există unul singur, Dumnezeu cel viu și adevărat.^p

- ^p. **De. 6,4** Ascultă, Israele, DOMNUL Dumnezeuul nostru este un singur Domn. **Ic. 10,10** Dar *DOMNUL este Adevăratul Dumnezeu, este Dumnezeu cel viu și Împăratul veșnic*. La mânia Lui pământul se va cutremura și națiunile nu vor putea să sufere urgia Lui.

Î. 6. Câte Persoane sunt în Dumnezeire?

R. În Dumnezeire sunt trei Persoane, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt; acestea trei sunt un singur Dumnezeu, fiind una în esență, și deopotrivă în putere și slavă.^q

- ^q. **1Io. 5,7** *Căci trei sunt care mărturisesc în cer, Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt; și Aceștia trei una sunt.* **Mat. 28,19** De aceea, duceți-vă și faceți ucenici din toate națiunile, botezându-i în *Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt.*

Î. 7. Ce sunt decretul lui Dumnezeu?

R. Decretul lui Dumnezeu constituie planul Său veșnic, conform sfatului voii Sale, prin care, spre slava Sa, El a rânduit mai dinainte tot ce se întâmplă.^r

- ^r. **Ef. 1,4** După cum ne-a ales în El înainte de întemeierea lumii, ca să fim *sfinți și fără vină înaintea Lui în dragoste.* **v. 11** În El am primit și o moștenire, fiind *predestinați potrivit scopului Aceluia care lucrează toate lucrurile după sfatul voii Sale.* **Ro. 9,22-23** Și ce dacă Dumnezeu, dorind să-Și arate mânia și să-Și descopere puterea, a îndurat *cu multă răbdare* niște vase ale mâniei pregătite pentru pieire, și să-Și arate *bogățiile slavei Sale* față de niște vase ale îndurării, pe care le-a pregătit mai dinainte pentru slavă?

Î.8. Cum Își îndeplinește Dumnezeu decretul Sale?

R. Dumnezeu Își îndeplinește decretul Sale prin lucrările creației și ale providenței.

Î. 9. Care este lucrarea creației?

R. Lucrarea creației este cea prin care Dumnezeu a făcut toate lucrurile din nimic, prin cuvântul puterii Sale, în decurs de șase zile, toate fiind foarte bune.^s

^s. **Ge. Cap. 1.** Întreg. **Ev. 11,3** Prin credință înțelegem că *lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu*, așa că *tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd*.

Î. 10. Cum l-a creat Dumnezeu pe om?

R. Dumnezeu l-a creat pe om parte bărbătească și parte femeiască, după chipul Său, în cunoaștere, dreptate și sfințenie, și cu stăpânire asupra făpturilor.^t

^t. **Ge. 1,26-28** Apoi Dumnezeu a zis, *Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; și ei să stăpânească peste peștii mării și peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ. Și Dumnezeu a creat pe om după chipul Său; l-a creat după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a creat. Și Dumnezeu i-a binecuvântat; și Dumnezeu le-a zis, Fiți roditori, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării și peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ. Col. 3,10* Și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care este înnoit în cunoaștere, după chipul Celui care l-a creat. **Ef. 4,24** Și să vă îmbrăcați în omul cel nou, care sa făcut după Dumnezeu, în dreptate și în sfințire adevărată.

Î. 11. Care sunt lucrările providenței lui Dumnezeu?

R. Lucrările providenței lui Dumnezeu constau în păstrarea și cârmuirea Sa preasfântă,^v preînțeleaptă,^w și atotputernică,^x a tuturor creaturilor Sale și a tuturor acțiunilor lor.^y

^v. **Ps. 145,17** Drept este DOMNUL în toate căile Lui, și *cuvios în toate lucrările Sale*.

^w. **Ps. 104,24** Cât de multe sunt lucrările Tale, DOAMNE. *Tu pe toate le-ai făcut cu înțelepciune* și pământul este plin de creaturile Tale. **Is. 28,29** Și lucrul acesta vine de la

DOMNUL oștirilor; *minunat este sfatul Lui și mare este lucrarea Lui.*

- x. **Ev. 1,3** Care fiind strălucirea slavei Lui și chipul ipostasului Lui, și *sustinând toate prin cuvântul puterii Sale*, când a făcut prin Sine însuși curățirea păcatelor noastre, a șezut de-a dreapta Majestății prea înalte.
- y. **Ps. 103,19** DOMNUL Și-a așezat tronul Lui de domnie în ceruri; și *domnia Lui stăpânește peste toate.* **Mat. 10,29-31** Nu se vând oare două vrăbii pe un ban? Și totuși, niciuna din ele *nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru.* Cât despre voi însă, *până și perii capului vă sunt toți numărați.* Prin urmare, să nu vă temeți, voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

Î. 12. *Care a fost acțiunea specială a providenței lui Dumnezeu față de om, în starea în care acesta a fost creat?*

R. Când Dumnezeu l-a creat pe om, a încheiat cu el un legământ al vieții, condiționat de ascultare perfectă din partea omului; acestuia i sa interzis să mănânce din pomul cunoștinței binelui și răului, în caz contrar fiindu-i vestită pedeapsa morții.^z

- z. **Ga. 3,12** Iar Legea nu este din credință, ci omul care va face acestea *va trăi prin ele.* **Ge. 2,17** *Dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.*

Î. 13. *Au rămas primii noștri părinți în starea în care Dumnezeu i-a creat?*

R. Primii noștri părinți, fiind lăsați în libertatea propriei lor voințe, au căzut din starea în care au fost creați, păcătuiind împotriva lui Dumnezeu.^a

- a. **Ge. 3,6-8** Și când a văzut femeia că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit, și că pomul era de dorit ca să dea înțelepciune, *a luat din rodul lui și a mâncat; a dat și soțului ei, care era lângă ea, și el a mâncat.* Atunci li s-au deschis ochii la amândoi și au cunoscut că erau goi; și au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut acoperăminte din ele. Și au auzit glasul DOMNULUI Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei; și *Adam și soția lui s-au ascuns de prezența DOMNULUI Dumnezeu printre pomii din*

grădină. **v. 13** Și DOMNUL Dumnezeu a zis femeii, Ce ai făcut? Și femeia a zis, *Șarpele m-a amăgit și am mâncat.* **Ecl. 7,29** Iată numai ce am găsit, că Dumnezeu a făcut pe om drept, dar *ei au căutat multe uneltiri.*

Î. 14. *Ce este păcatul?*

R. Păcatul este orice lipsă de conformare cu legea lui Dumnezeu sau orice încălcare a acesteia.^b

^b. **1Io. 3,4** Oricine practică păcatul calcă și legea; căci *păcatul este călcare de lege.*

Î. 15. *Care a fost păcatul prin care primii noștri părinți au căzut din starea în care au fost creați?*

R. Păcatul prin care primii noștri părinți au căzut din starea în care au fost creați a fost anume că au mâncat din rodul oprit.^c

^c. **Ge. 3,6** [A se vedea litera ^a.] **v. 12** Și omul a zis, Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie cu mine, ea mi-a dat din pom și *am mâncat.*

Î. 16. *A căzut întreaga omenire în acea primă nelegiuire a lui Adam?*

R. Legământul fiind încheiat cu Adam, nu doar pentru el însuși, ci și pentru urmașii săi, întreaga omenire descinsă din el prin naștere naturală a păcătuit în el și a căzut împreună cu el, în prima sa încălcare a legii.^d

^d. **Ge. 2,16-17** Și DOMNUL Dumnezeu a poruncit omului, zicând, Poți să mănânci din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit. **Ro. 5,12** De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, *pentru că toți au păcătuit.* **1Co. 15,21-22** Căci *dacă moartea a venit prin om*, tot prin om a venit și învierea morților. Căci după cum *toți mor în Adam*, tot așa, toți vor învia în Hristos;

Î. 17. *Întru ce stare a fost adusă omenirea prin această cădere?*

R. Căderea a adus omenirea într-o stare de păcat și nenorocire.^e

^e. Ro. 5,12 De aceea, după cum printr-un singur om *a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru că toți au păcătuit.*

Î. 18. *Care este caracterul păcătos al stării în care a căzut omul?*

R. Caracterul păcătos al stării în care a căzut omul constă în vinovăția primului păcat al lui Adam, în lipsa dreptății originare și în corupția întregii sale firi, ansamblu care se numește de obicei Păcat Originar; împreună cu toate nelegiuirile comise care decurg din acesta.^f

^f. Ro. 5,12 De aceea, după cum printr-un singur om *a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru că toți au păcătuit.* v. 19 Căci după cum, prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea Unuia singur, cei mulți vor fi făcuți drepecți. Ro. 5, de la v. 10 la 20. Ef. 2,1-3 Și voi erați morți în neleguirile și păcatele voastre, în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării; între care eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele cărnii noastre, făcând voia cărnii și a gândurilor, și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. Iac. 1,14-15 Căci fiecare este ispitit când este atras de pofta lui însuși și ademenit. Apoi, pofta, când a zămislit, dă naștere păcatului; și păcatul, odată înfăptuit, aduce moartea. Mat. 15,19 Căci din inimă ies gândurile rele, uciderile, adulterele, desfrânările, hoțiile, mărturiile mincinoase, blasfemiile.

Î. 19. *Care este nenorocirea stării în care a căzut omul?*

R. Întreaga omenire, prin cădere, a pierdut comuniunea cu Dumnezeu,^g se află sub mânia și blestemul Lui,^h și astfel este expusă tuturor necazurilor acestei vieți, morții înșăși și chinurilor iadului pe veci.ⁱ

^g. Ge. 3,8 Și au auzit glasul DOMNULUI Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei; și Adam și soția lui *s-au*

ascuns de prezența DOMNULUI Dumnezeu printre pomii din grădină. v. 10 Și el a zis, Ți-am auzit glasul în grădină și mi-a fost frică, pentru că eram gol și m-am ascuns. v. 24 Astfel a alungat El pe Adam; și în partea de est a grădinii Edenului a pus niște heruvimi și o sabie învăpăiată care se întorcea în toate direcțiile, ca să păzească drumul către pomul vieții.

- h. **Ef. 2,2-3** În care trăiați odinioară, după mersul lumii aces-teia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lu-crează acum în fiii neascultării; între care eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele cărnii noastre, făcând voia cărnii și a gândurilor, și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. **Ga. 3,10** Căci câți sunt din faptele legii sunt sub blestem că scris este, *Blestemat este tot cel ce nu va rămânea întru toate cele scrise în cartea legii, că să le facă pe ele.*
- i. **Pl. 3,39** De ce deci se plânge omul cel viu, *omul pentru pe-deapsa păcatelor sale?* **Ro. 6,23** Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul lui Dumnezeu este viața veșnică în Hris-tos Iisus, Domnul nostru. **Mat. 25,41** Apoi va zice celor de la stânga Lui, *Plecați de la Mine, blestemăților, în focul cel veșnic, pregătit pentru diavolul și îngerii lui!* **v. 46** Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, dar cei drepecți vor merge în viața veșnică.

Î. 20. *A lăsat Dumnezeu ca toată omenirea să piană în starea de păcat și nenorocire?*

R. Fiindcă Dumnezeu, doar datorită bunei Sale plăceri, i-a ales pe unii din veșnicie spre viața veșnică,^k El a încheiat un legământ al harului, ca să-i izbăvească din starea de păcat și nenorocire, și să îi aducă într-o stare de mântuire, printr-un Răscumpărător.^l

^{k.} **Ef. 1,4** După cum ne-a ales în El înainte de întemeierea lu-mii, ca să fim sfinți și fără vină înaintea Lui în dragoste.

^{l.} **Ro. 3,20-22** De aceea, prin faptele Legii nu va fi nimeni îndreptătit înaintea Lui, deoarece prin Lege vine cuno-așterea deplină a păcatului. Dar acum s-a arătat o dreptate a lui Dumnezeu, fără Lege, despre care mărturisesc Legea și Profetii. Și anume, *dreptatea lui Dumnezeu, prin credința în Iisus Hristos, pentru toți și peste toți cei care cred;* căci nu este nicio deosebire. **Ga. 3,21-22** Atunci este oare Legea împo-triva promisiunilor lui Dumnezeu? Nicidecum! Căci dacă s-ar fi dat o Lege care să poată da viața, atunci, într-adevăr,

dreptatea ar veni din Lege. Dar Scriptura i-a închis pe toți sub păcat, *pentru ca promisiunea să fie dată celor ce cred, prin credința în Iisus Hristos.*

Î. 21. *Cine este Răscumpărătorul aleșilor lui Dumnezeu?*

R. Singurul Răscumpărător al aleșilor lui Dumnezeu este Domnul Iisus Hristos,^m care, fiind Fiul veșnic al lui Dumnezeu, a devenit om,ⁿ și astfel a fost și rămâne Dumnezeu și om în două firi deosebite, și totuși o singură Persoană, pentru totdeauna.^o

^m. 1Ti. 2,5-6 *Căci este un singur Dumnezeu și un singur Mijlocitor între Dumnezeu și oameni, Omul Hristos Iisus, care S-a dat pe Sine Însuși ca preț de răscumpărare pentru toți, ca să fie mărturisit la vremea cuvenită.*

ⁿ. Io. 1,14 *Și Cuvântul S-a făcut trup și a sălăsluit printre noi, și noi am privit slava Lui, o slava ca a singurului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. Ga. 4,4 Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege.*

^o. Ro. 9,5 *Ai căroră sunt patriarhii, și de la care, în ce privește trupul, a venit Hristos care este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin. Lu. 1,35 Și îngerul a răspuns și i-a zis, Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea, și Sfântul care Se va naște din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu. Col. 2,9 Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Ev. 7,24-25 Dar El, fiindcă rămâne în veci, are o preoție care nu poate fi trecută de la unul la altul. De aceea și poate să mântuiască până la capăt pe cei care se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei.*

Î. 22. *Cum a devenit Hristos om, fiind Fiul lui Dumnezeu?*

R. Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a devenit om luând la Sine un trup real,^p și un suflet rațional,^q fiind zămislit prin puterea Duhului Sfânt în pântecele Mariei Fecioara și născut din ea,^r dar fără păcat.^s

^p. Ev. 2,14 *Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași cărnii și sângelui, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel care are puterea*

morții, adică pe diavolul. **v. 16** Căci negreșit, nu natura îngerilor a luat asupra Lui, ci a *luat asupra Lui sămânța lui Avraam*. **Ev. 10,5** De aceea, când vine în lume, El zice, Tu n-ai voit nici jertfă, nici dar, ci *Mi-ai pregătit un trup*.

^q **Mat. 26,38** Atunci El le-a zis, *Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine*.

^r **Lu. 1,27** La o fecioară logodită cu un bărbat, al cărui nume era Iosif, din casa lui David; și numele fecioarei era Maria. **v. 31** Și iată, *vei rămâne însărcinată, și vei naște un fiu*, și Îi vei pune numele *Iisus*. **v. 35** Și îngerul a răspuns și i-a zis, Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea, și Sfântul care Se va naște din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu. **v. 42** Și a strigat cu glas tare și a zis, Binecuvântată ești tu între femei și *binecuvântat este rodul pântecelei tău*. **Ga. 4,4** [A se vedea întrebarea anterioară, litera ⁿ.]

^s **Ev. 4,15** Căci n-avem un Mare Preot care să nu ne poată compătimi în slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, *dar fără păcat*. **Ev. 7,26** Căci un astfel de Mare Preot ne trebuia, sfânt, nevinovat, fără pată, *despărțit de păcătoși* și înălțat mai presus de ceruri.

Î. 23. *Care sunt slujirile pe care le împlinește Hristos ca Răscumpărător al nostru?*

R. Ca Răscumpărător al nostru, Hristos împlinește slujirile de Proroc, Preot și Împărat, atât în starea Sa de smerenie, cât și în cea de proslăvire.^t

^t **Fp. 3,21-22** Pe care cerul trebuie să-L primească până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor, despre care Dumnezeu a vorbit prin gura tuturor sfinților Săi profeți din vechime. Căci Moise a zis, într-adevăr, părinților noștri, *Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica dintre frații voștri un Profet* ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune. **Ev. 12,25** Luați seama ca nu cumva să nu ascultați pe Cel care vă vorbește! Căci dacă n-au scăpat aceia care n-au vrut să-L asculte pe Cel care vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel *care vorbește din ceruri*. **2Co. 13,3** Întrucât voi căutați o dovadă a faptului că *Hristos vorbește în mine*; El care nu este slab față de voi, ci este plin de putere în voi. **Ev. 5,5-7** Tot așa nici Hristos nu S-a înălțat pe Sine *ca să devină Mare Preot*, ci a fost înălțat

de Cel care I-a zis, Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut. *Și, cum zice iarăși în alt loc, Tu ești preot în veci*, după rânduiala lui Melhisedec. Iisus este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, *aducând rugăciuni și cereri cu strigăte tari și cu lacrimi către Cel care putea să-L scape de la moarte și fiind ascultat, pentru că Sa temut. Ev. 7,25* De aceea și *poate să mântuiască în până la capăt pe cei care se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei. Ps. 2,6* Chiar *Eu L-am așezat pe Regele Meu peste Sion, muntele Meu cel sfânt. Is. 9,6-7* Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și *domnia va fi pe umărul Lui*; și *Îl vor numi, Minunat, Sfătuitoare, Dumnezeu puternic, Tatăl veșnic, Prinț al păcii*. Creșterea *domniei și a păcii lui* nu va avea sfârșit peste tronul lui David și *regatul lui*; ca să-l întărească și să-l sprijine prin judecată și dreptate, de acum și până în veci. Răvna DOMNULUI oștirilor va face aceasta. **Mat. 21,5** Spuneți fiicei Sionului, *Îată, Regele tău vine la tine, blând și călare pe un asin, pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe. Ps. 2,8-11* Cere-Mi și-Ți voi da națiunile drept moștenire și marginile pământului în stăpânire! *Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier și le vei sfărâma ca pe vasul unui olar. Și acum, regilor, lucrați cu înțelepciune! Luați învățătură, judecători ai pământului! Slujiți DOMNULUI cu frică și bucurați-vă tremurând!*

Î. 24. Cum Își împlinește Hristos slujirea de Proroc?

R. Hristos Își împlinește slujirea de Proroc descoperindu-ne voia lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră, prin Cuvântul și Duhul Său.^v

^v. **Io. 1,18** Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul născut Fiu, care este în sânul Tatălui, *Acela L-a făcut cunoscut. 1Pe. 1,10-12* În privința acestei mântuirii, prorocii care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă au căutat și au cercetat cu atenție, cercetând pe cine sau *ce timp anume avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei*, când vestea mai dinainte suferințele lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate. *Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru noi spuneau ei lucrurile care acum v-au fost vestite prin cei care v-au predicat Evanghelia, prin Duhul Sfânt trimis din cer; lucruri la care îngerii doresc să privească. Io. 15,15* Nu vă mai numesc rob, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că *v-am făcut cunoscute toate lucrurile pe care le-am auzit de la*

Tatăl Meu. **Io. 20,31** Dar *acestea sunt scrise pentru ca voi să credeți că Iisus este Hristosul*, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viață în Numele Lui.

Î. 25. Cum Își împlinește Hristos slujirea de Preot?

R. Hristos Își împlinește slujirea de Preot prin faptul că S-a dăruit o singură dată pe Sine Însuși ca jertfă, care să împlinească dreptatea dumnezeiască^w și să ne împăce cu Dumnezeu,^x și prin faptul că El mijlocește neîncetat pentru noi.^y

^w. **Ev. 9,14** Cu cât mai mult *sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a dat pe Sine Însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu*, nu va curăța conștiința voastră de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu! **v. 28** tot așa *Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată*, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ci ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă cu nerăbdare.

^x. **Ev. 2,17** De aceea, trebuia să Se asemenea fraților Lui în toate lucrurile, ca să poată fi, în lucrurile privitoare la Dumnezeu, un Mare Preot milos și credincios, *pentru a face împăcare pentru păcatele poporului*.

^y. **Ev. 7,24-25** Dar El, fiindcă rămâne în veci, are o preoție care nu poate fi trecută de la unul la altul. De aceea și poate să mântuiască până la capăt pe cei care se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că *trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei*.

Î. 26. Cum Își împlinește Hristos slujirea de Împărat?

R. Hristos Își împlinește slujirea de Împărat prin faptul că ne cucerește Să-I fim supuși,^z ne cârmuiește^a și ne apără,^b și prin faptul că împiedică și învinge pe toți vrăjmașii Săi și ai noștri.^c

^z. **Fp. 15,14-16** Simeon a relatat cum, mai întâi, Dumnezeu a cercetat Neamurile, *ca să ia din mijlocul lor un popor pentru Numele Său*. Și cu acest lucru sunt de acord cuvintele proorocilor, după cum este scris, După aceea, Mă voi întoarce și voi reazeza cortul căzut al lui David; îi voi rezidi dărâmurile și îl voi înălța,

^a. **Is. 33,22** Căci DOMNUL este Judecătorul nostru, *DOMNUL este Legiuitorul nostru, DOMNUL este Împăratul nostru*, El ne va mântui.

- b. **Is. 32,1-2** Iată, un împărat va domni cu dreptate și mai marii vor cârmui cu judecată. Și *un om va fi ca un loc de ascuns împotriva vântului* și un loc de adăpost împotriva furtunii; ca pâraiele de apă într-un loc uscat, ca umbra unei stânci mari pe un pământ însetat.
- c. **1Co. 15,25** Căci trebuie ca El să domnească *până va pune pe toți dușmanii sub picioarele Sale. Ps. 110* întreg.

Î. 27. În ce a constat smerirea lui Hristos?

R. Smerirea lui Hristos a constat în a Se naște, și încă într-o condiție joasă,^d a fi făcut sub Lege,^e a suferi necazurile acestei vieți,^f mânia lui Dumnezeu^g și moartea blestemată a crucii;^h în a fi îngropatⁱ și în a rămâne o vreme sub puterea morții.^k

- d. **Lu. 2,7** Și a născut pe Fiul ei Cel întâi-născut, și L-a înfășat în scutece, și *L-a culcat într-o iesle*, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.
- e. **Ga. 4,4** Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, făcut din femeie, *făcut sub Lege*.
- f. **Ev. 12,2-3** Uitându-ne țintă la Iisus, Începătorul și Desăvârșitorul credinței noastre, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, *a suferit crucea*, a disprețuit rușinea și șade la dreapta tronului lui Dumnezeu. Uitați-vă așadar cu luare aminte la *Cel care a suferit din partea păcătoșilor o împotrăvire așa de mare față de Sine*, ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre. **Is. 53,2-3** Căci El a crescut înaintea Lui ca un lăstar și ca o rădăcină dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile și înfățișarea Lui *n-avea nimic care să ne facă să-L dorim. Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am luat în seamă*.
- g. **Lu. 22,44** Și fiind în agonie, S-a rugat și mai fierbinte; și sudoarea Lui s-a făcut ca niște picături mari de sânge, care cădeau pe pământ. **Mat. 27,46** Și pe la ceasul al nouălea, Iisus a strigat cu glas tare, zicând, Eli, Eli, Lama Sabachtani, care înseamnă, *Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?*
- h. **Fil. 2,8** Și la înfățișare, fiind găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.
- i. **1Co. 15,3-4** Căci v-am învățat înainte de toate ceea ce am primit și eu, că Hristos a murit pentru păcatele noastre,

după Scripturi; că *a fost îngropat* și că *a înviat* a treia zi, după Scripturi;

- k. **Fp. 2,24-27** *Pe care Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-L de durerile morții*, pentru că nu era cu putință să fie ținut de ea. Căci David zice despre El, Eu vedeam totdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru că El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin. De aceea, mi se bucură inima și mi se înveselește limba; chiar și trupul mi se va odihni în speranță, căci *nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința Morților, nici nu vei lăsa ca Sfântul Tău să vadă putrezirea*. **v. 31** Văzând aceasta mai dinainte, a vorbit despre învierea lui Hristos când a zis că *sufletul Lui nu va fi lăsat în Locuința Morților, nici trupul Lui nu va vedea putrezirea*.

Î. 28. În ce constă proslăvirea lui Hristos?

R. Proslăvirea lui Hristos constă în învierea Sa din morți a treia zi,¹ în înălțarea Sa la cer,^m în așezarea Lui de-a dreapta lui Dumnezeu Tatălⁿ și în revenirea Sa pentru a judeca lumea în Ziua cea de apoi.^o

- ¹. **1Co. 15,4** Că *a fost îngropat* și că *a înviat* a treia zi, după Scripturi.

^m. **Mar. 16,19** Apoi, după ce Domnul a vorbit cu ei, *S-a înălțat la cer, și a șezut la dreapta lui Dumnezeu*.

ⁿ. **Ef. 1,20** Pe care a lucrat-o în Hristos, când L-a înviat dintre cei morți și *L-a pus să șadă la dreapta Sa, în ceruri*.

^o. **Fp. 1,11** Și au zis, Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Iisus, care a fost luat în cer de la voi, *va veni în același fel cum L-ați văzut mergând în cer*. **Fp. 17,31** Pentru că *a hotărât o zi* în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul pe care L-a rânduit și despre care a dat tuturor o dovadă prin faptul că *L-a înviat din morți*.

Î. 29. Cum devenim părtași ai răscumpărării dobândite de Hristos?

R. Suntem făcuți părtași ai răscumpărării dobândite de Hristos când aceasta ni se împărtășește în mod eficient,^p de către Duhul Său cel Sfânt.^q

- ^p. **Io. 1,11-12** A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce *L-au primit, celor ce cred în Numele Lui, El le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu*;

- ^q. Tit 3,5-6 El ne-a mântuit, nu pe baza faptelor făcute de noi în dreptate, ci pentru *îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea de la Duhul Sfânt, pe care L-a turnat din belșug peste noi, prin Iisus Hristos, Mântuitorul nostru.*

Î. 30. *Cum ne împărtășește Duhul Sfânt răscumpărarea dobândită de Hristos?*

R. Duhul ne împărtășește răscumpărarea dobândită de Hristos când produce în noi credința,^r prin care ne unește cu Hristos, în chemarea noastră eficientă.^s

- ^r. Ef. 1,13-14 În El și voi, de asemenea – când ați auzit Cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre, în care *ați și crezut* – ați fost *pecetluiți cu Duhul Sfânt cel promis*, care este arvuna moștenirii noastre, până la răscumpărarea *proprietății cumpărate* de Dumnezeu, spre lauda gloriei Lui. **Io. 6,37** Tot ce-Mi dă Tatăl *va veni la Mine*; și pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară; **v. 39** Și aceasta este voia Tatălui care M-a trimis, ca Eu să *nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El*, ci *să-l învii în ziua de apoi*. **Ef. 2,8** Căci *prin har sunteți mântuiți, prin credință*. Și aceasta nu vine de la voi, *ci este darul lui Dumnezeu*.
- ^s. Ef. 3,17 Așa încât *Hristos să locuiască, prin credință, în inimile voastre*; pentru ca, fiind *întrădăcinați și întemeiați în dragoste*, etc. **1Co. 1,9** Credincios este Dumnezeu, prin care ați fost chemați la *părtașia cu Fiul Său, Iisus Hristos, Domnul nostru*.

Î. 31. *Care este chemarea eficientă?*

R. Chemarea eficientă este lucrarea Duhului lui Dumnezeu,^t prin care ne face conștienți de păcatul nostru și de nenorocirea noastră,^v ne luminează mintea în cunoașterea lui Hristos^w și ne înnoiește voința;^x El astfel ne convinge și ne dă puterea să Îl îmbrățișăm pe Iisus Hristos, care ne este oferit în dar prin Evanghelie.^y

- ^t. 2Ti. 1,9 Care ne-a mântuit și ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci *după hotărârea Lui și harul care ne-a fost dat în Hristos Iisus*, înainte de veșnicii, **2Tes. 2,13-14** Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, suntem

datori să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, *în sfințirea Duhului* și credința adevărului, la care *v-a chemat* prin Evanghelia noastră, ca să câștigați slava Domnului nostru Iisus Hristos.

- v. **Fp. 2,37** Și după ce au auzit aceste cuvinte, *ei au fost străpunși în inimă* și au zis lui Petru și celorlalți apostoli, *Ce să facem, fraților?*
- w. **Fp. 26,18** *Ca să le deschizi ochii și să se întoarcă de la întuneric la lumină* și de la puterea Satanei la Dumnezeu, ca să primească iertarea păcatelor și o moștenire împreună cu cei care sunt sfințiți prin credința în Mine.
- x. **Ezc. 36,26-27** *Vă voi da o inimă nouă* și voi pune în voi un duh nou; și voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Și voi pune Duhul Meu în voi și *vă voi face să umblați în poruncile Mele*, și să păziți și să împliniți rânduielile Mele.
- y. **Io. 6,44-45** Nimeni *nu poate veni la Mine*, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. În profeți este scris, și toți vor fi învățați de Dumnezeu. De aceea, oricine care a auzit și a învățat de la Tatăl *vine la Mine*. **Fil. 2,13** *Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după bunăvoința Lui, și voința și înfăptuirea.*

Î. 32. *Care sunt beneficiile de care au parte în această viață cei care sunt chemați în mod eficient?*

R. Cei care sunt chemați în mod eficient au parte în această viață de îndreptățire,^z înfiere^a și sfințire, precum și de feluritele beneficii care fie le însoțesc, fie decurg din ele în această viață.^b

- z. **Ro. 8,30** Și pe aceia pe care i-a predestinat, pe aceia i-a și chemat; și *pe aceia pe care i-a chemat i-a și îndreptățit*; și pe aceia pe care i-a îndreptățit i-a și proslăvit.
- a. **Ef. 1,5** El ne-a predestinat *să fim înfiați* pentru Sine prin Iisus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.
- b. **1Co. 1,26** Căci, fraților, uitați-vă la chemarea voastră, printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales. **v. 30** Dar voi, prin El, sunteți în Hristos Iisus, care a fost făcut de *Dumnezeu pentru noi înțelepciune, și dreptate, și sfințire, și răscumpărare.*

Î. 33. Ce înseamnă îndreptățirea?

R. Îndreptățirea constituie acțiunea lui Dumnezeu, izvorâtă din harul Său nemeritat, prin care El ne iartă toate păcatele^c și ne primește ca fiind drepți înaintea Lui,^d numai în baza dreptății lui Hristos, care ni se atribuie nouă^e și pe care o primim doar prin credință.^f

^c. **Ro. 3,24-25** Îndreptați fiind în dar cu harul lui prin răscumpărarea în Hristos Iisus; Pe care l-a rânduit a fi jertfă de împăcare prin credință în sangele lui, spre arătarea dreptății sale, *pentru iertarea păcatelor* de mai înainte făcute, după îngăduința lui Dumnezeu. **Ro. 4,6-8** Precum și David vorbește despre fericirea omului căruia Dumnezeu îi socotește dreptatea fără fapte, Fericitiți aceia, *căroră li s-au iertat fărădelegile și ale căror păcate li s-au acoperit!* Fericit bărbatul *căruia Domnul nu-i va socoti păcatul.*

^d. **2Co. 5,19** Pentru că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, *neținându-le în socoteală păcatele*, și ne-a încredințat nouă cuvântul împăcării. **v. 21** Căci pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, *pentru ca noi să devenim dreptatea lui Dumnezeu în El.*

^e. **Ro. 5,17-19** Căci dacă prin păcatul unui singur om moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei ce primesc harul din belșug *și darul dreptății* vor domni în viață prin acel unul singur, Iisus Hristos. Astfel dar, după cum păcatul unuia a dus la condamnarea tuturor oamenilor, tot *așa prin dreptatea unuia darul fără plată a venit asupra tuturor spre îndreptățire și viață.* Căci după cum, prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, *prin ascultarea Unuia singur, cei mulți vor fi făcuți drepți.*

^f. **Ga. 2,16** Știind că omul nu este îndreptățit prin faptele Legii, ci *prin credința în Iisus Hristos, am crezut și noi în Hristos Iisus, ca să fim îndreptățiți prin credința în Hristos,* nu prin faptele Legii; căci prin faptele Legii niciun om nu va fi îndreptățit. **Fil. 3,9** Și să fiu găsit în El, nu având dreptatea mea, care este din Lege, ci *pe aceea care este prin credința în Hristos, dreptatea care este de la Dumnezeu prin credință.*

Î. 34. Ce înseamnă înfierea?

R. Înfierea constituie acțiunea lui Dumnezeu, izvorâtă din harul Său nemeritat,^g prin care suntem primiți în rândul fiilor lui Dumnezeu și deținem dreptul la toate privilegiile acestora.^h

^g. 1Io. 3,1 *Vedeți ce fel de dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim fii ai lui Dumnezeu! De aceea lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El.*

^h. Io. 1,12 *Dar tuturor celor ce L-au primit, celor ce cred în Numele Lui, El le-a dat dreptul să devină fii ai lui Dumnezeu. Ro. 8,17 Și dacă suntem fii, suntem și moștenitori; moștenitori ai lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Hristos, dacă, într-adevăr, suferim împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună.*

Î. 35. Ce înseamnă sfințirea?

R. Sfințirea constituie lucrarea lui Dumnezeu, izvorâtă din harul Său nemeritat,ⁱ prin care suntem înnoiți în întreaga noastră ființă după chipul lui Dumnezeu^k și făcuți din ce în ce mai capabili să murim față de păcat și să trăim întru dreptate.^l

ⁱ. 2Tes. 2,13 *De la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, prin sfințirea Duhului și credința adevărului.*

^k. Ef. 4,23-24 *și să vă înnoiți în duhul minții voastre; și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după Dumnezeu, în dreptate și în sfințenia adevărată.*

^l. Ro. 6,4 *Deci am fost înmormântați cu el prin botezul pentru moarte, pentru că după cum Hristos a fost sculat dintre cei morți prin slava Tatălui, așa și noi să umblăm în înnoire de viață. v. 6 Cunoscând aceasta că omul nostru cel vechi a fost răstignit cu El, ca trupul păcatului să fie desființat pentru ca noi să nu mai fim robi ai păcatului. Ro. 8,1 Acum dar nu este nicio condamnare pentru cei care sunt în Hristos Iisus, care nu umblă potrivit cărnii, ci potrivit Duhului.*

Î. 36. Care sunt beneficiile care însoțesc sau decurg din îndreptățire, înfiere și sfințire în această viață?

R. Beneficiile care însoțesc sau decurg din îndreptățire, înfiere și sfințire în această viață sunt: asigurarea iubirii lui

Dumnezeu, pacea conștiinței,^m bucuria în Duhul Sfânt,ⁿ înmulțirea harului^o și perseverarea în har până la sfârșit.^p

^m. **Ro. 5,1-2** Deci fiind îndreptățiți din credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin care am avut și intrare prin credință la acest har, în care stăm; și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu. **v. 5** Iar nădejdea nu dă de rușine, pentru că iubirea lui Dumnezeu a fost turnată din belșug în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat.

ⁿ. **Ro. 14,17** Căci împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate, și pace, și bucurie în Duhul Sfânt.

^o. **Pr. 4,18** Dar cărarea celor drepti este ca lumina strălucitoare, care luminează tot mai mult până se face ziua deplină.

^p. **1Io. 5,13** V-am scris aceste lucruri vouă care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că voi aveți viața veșnică; și ca să credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu. **1Pc. 1,5** Care sunteți păstrați prin puterea lui Dumnezeu, prin credință, întru mântuire, gata să fie descoperită în vremea de pe urmă.

Î. 37. Ce beneficii primesc credincioșii de la Hristos la moarte?

R. La moartea lor, sufletele credincioșilor sunt făcute desăvârșite în sfințenie,^q și trec imediat în slavă,^r iar trupurile lor, fiind încă unite cu Hristos,^s se odihnesc în mormintele lor,^t până la înviere.^v

^q. **Ev. 12,23** De adunarea sobornicească și biserica celor întâi-născuți, care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor drepti făcuți desăvârșiți.

^r. **2Co. 5,1** Căci știm că, dacă acest sălaș, locuința noastră pământească, se va strica, avem zidire de la Dumnezeu, casă nefăcută de mână, veșnică, în ceruri. **v. 6** Așadar, noi totdeauna suntem plini de încredere, știind că, dacă suntem acasă în trup, pribegim departe de Domnul. **v. 8** Da, suntem plini de încredere și voim mai bine să fim departe de trup și să fim de față cu Domnul. **Fil. 1,23** Căci sunt strâns din două părți, am dorința să plec și să fiu împreună cu Hristos, și aceasta e cu mult mai bine. **Lu. 23,43** Și Iisus i-a zis, Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.

- s. **1Tes. 4,14** Căci dacă credem că Iisus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi cu Iisus pe cei *care au adormit în El*.
- t. **Is. 57,2** El intră în pace; *ei se odihnesc în paturile lor*, oricine care umblă în dreptatea lui.
- v. **Iov 19,26-27** Și după ce această piele a mea va fi de viermi nimicită, *totuși fiind în carnea mea voi vedea pe Dumnezeu, pe care eu însumi Îl voi vedea* și ochii mei Îl vor privi, și nu ai altuia; deși mi se topesc rărunchii înăuntrul meu.

Î. 38. *Ce beneficii primesc credincioșii de la Hristos la înviere?*

R. La înviere, credincioșii, fiind ridicați în slavă,^w vor fi recunoscuți și dezvinovați deschis în Ziua judecății,^x și se va desăvârși fericirea lor binecuvântată întru deplina desfătare în Dumnezeu,^y pe vecii vecilor.^z

- w. **1Co. 15,43** Este semănat în necinste, *se scoală în slavă*; este semănat în slăbiciune, se scoală în putere.
- x. **Mat. 25,23** Domnul său i-a spus, *Bine ai lucrat rob bun și credincios*; ai fost credincios peste puține, te voi face stăpân peste multe; intră în bucuria Domnului tău. **Mat. 10,32** De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, *îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri*.
- y. **1Io. 3,2** Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă, dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că *Îl vom vedea așa cum este*. **1Co. 13,12** Căci acum vedem ca într-o oglindă, întunecat; dar *atunci față în față*. Acum cunoșc în parte, dar *atunci voi cunoaște așa cum sunt și eu cunoscut*.
- z. **1Tes. 4,17-18** Apoi, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și *astfel vom fi totdeauna cu Domnul*. Mângâiați-vă deci unul pe altul cu aceste cuvinte.

Î. 39. *Care este îndatorirea pe care Dumnezeu o cere de la om?*

R. Îndatorirea pe care Dumnezeu o cere de la om este ascultarea față de voia Sa revelată.^a

- a. **Mi. 6,8** Ți s-a arătat, omule, ce este bine și *ce alta cere DOMNUL de la tine, decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?* **1Sa. 15,22** Samuel a zis, Oare Îi plac DOMNULUI mai mult arderile-de-tot și jertfele

decât ascultarea de glasul DOMNULUI? Iată, *ascultarea este mai bună decât jertfele* și luarea aminte este mai bună decât grăsimea berbecilor.

Î. 40. *Ce i-a revelat Dumnezeu omului, la început, drept regulă a ascultării sale?*

R. Regula pe care Dumnezeu i-a revelat-o omului la început, pentru ascultarea sa, a fost legea morală.^b

^b. **Ro. 2,14-15** Căci, când Neamurile, care n-au Lege, fac din fire lucrările Legii, prin aceasta ei, care n-au o Lege, *își sunt singuri lege*; și ele *arată că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor*, conștiința lor mărturisind acest lucru, și gândurile lor se învinovătesc sau se dezvinovătesc între ele. **Ro. 10,5** Căci Moise scrie despre dreptatea pe care o dă Legea, *Omul care împlinește acele lucruri va trăi prin ele*.

Î. 41. *Unde este cuprinsă legea morală în mod sumar?*

R. Legea morală este rezumată în cele zece porunci.^c

^c. **De. 10,4** Și El a scris pe table *ce fusese scris pe cele dintâi, cele zece porunci* pe care vi le spusese DOMNUL pe munte, din mijlocul focului, în ziua adunării; și DOMNUL mi le-a dat mie. **Mat. 19,17** Și El i-a zis, De ce Mă numești bun? Nu este nimeni bun afară de Unul singur, Dumnezeu. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile.

Î. 42. *Care este rezumatul celor zece porunci?*

R. Rezumatul celor zece porunci este să-L iubim pe Domnul Dumnezeuul nostru cu toată inima noastră, cu tot sufletul nostru, cu toată puterea noastră și cu tot cugetul nostru; și pe aproapele nostru ca pe noi înșine.^d

^d. **Mat. 22,37-40** Și Iisus i-a zis, *Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, și cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău*. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Și a doua este asemenea ei, *Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși*. În aceste două porunci stau toată Legea și Profeții!

Î. 43. *Care este prefața celor zece porunci?*

R. Prefața celor zece porunci stă în aceste cuvinte, *Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.*

^e Ex. 20,2

Î. 44. *Ce ne învață prefața celor zece porunci?*

R. Prefața celor zece porunci ne învață că, deoarece Dumnezeu este Domnul, și al nostru Dumnezeu și Răscumpărător, suntem astfel datori să păzim toate poruncile Lui.^f

^f Lu. 1,74-75 *Ca, fiind scăpați din mâna dușmanilor noștri, să-I slujim fără frică, trăind înaintea Lui în sfințenie și dreptate, în toate zilele vieții noastre. 1Pe. 1,15-19* Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, *fiți și voi sfinți* în toată purtarea voastră, pentru că este scris, *Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt.* Și dacă chemați ca Tată pe Cel care judecă fără părtinire pe fiecare după faptele lui, purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre; *știind că ați fost răscumparați*, nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, din felul vostru deșert de viață moștenit de la părinții voștri, *ci cu sângele scump al lui Hristos*, Mielul fără cusur și fără pată.

Î. 45. *Care este prima poruncă?*

R. Prima poruncă este, *Să nu ai alți dumnezei înaintea Mea.*^g

^g Ex. 20,3

Î. 46. *Ce ni se cere în prima poruncă?*

R. Prima poruncă ne cere să-L cunoaștem și să-L mărturisim pe Dumnezeu ca singur Dumnezeu adevărat și Dumnezeuul nostru,^h și să I ne închinăm și să-L slăvim cum se cuvine.ⁱ

^h 1Cr. 28,9 *Cât despre tine, fiul meu Solomon, cunoaște pe Dumnezeuul tatălui tău și slujește-I cu inima curată și cu o minte voitoare; căci DOMNUL cercetează toate inimile și înțelege toate intențiile gândurilor. Dacă Îl vei căuta, Se va lăsa găsit de tine; dar, dacă Îl vei părăsi, și El te va lepăda pentru totdeauna. De. 26,17* *Tu ai mărturisit astăzi că*

DOMNUL este Dumnezeuul tău, și că vei umbla în căile lui și că vei păzi așezămintele lui și poruncile lui și judecățile lui și vei asculta de glasul lui.

- i. **Mat. 4,10** Atunci Iisus i-a zis, Pleacă, Satano! căci este scris, *Domnului Dumnezeuului tău să te închini*, și numai Lui să-L slujești. **Ps. 29,2** *Dați DOMNULUI slava cuvenită Numelui Său. Închinați-vă DOMNULUI în frumusețea sfințeniei!*

Î. 47. Ce ne interzice prima poruncă?

R. Prima poruncă ne interzice să-L tăgăduim^k sau să nu I ne închinăm și să nu-L slăvim pe adevăratul Dumnezeu ca Dumnezeu,^l și Dumnezeuul nostru;^m precum și a da oricui altcuiva acea închinare și slăvire care I Se cuvin numai Lui.ⁿ

- k. **Ps. 14,1** *Nebunul zice în inima lui, Nu există Dumnezeu! S-au stricat oamenii, fac fapte dezgustătoare; nu este niciunul care să facă binele.*

- l. **Ro. 1,21** Fiindcă, deși L-au cunoscut pe Dumnezeu, *nu L-au proslăvit ca Dumnezeu*, nici nu I-au mulțumit, ci au ajuns să aibă gânduri deșarte, și inima lor nepricepută s-a întunecat.

- m. **Ps. 81,10-11** *Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul tău*, care te-a scos din țara Egiptului; deschide-ți gura larg și ți-o voi umple! Dar *poporul Meu n-a ascultat de glasul Meu*, Israel nu M-a voit.

- n. **Ro. 1,25-26** Căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu și s-au închinat și au slujit creaturii în locul Creatorului, care este binecuvântat în veci. Amin. Din cauza aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi scârboase; căci femeile lor au schimbat întrebuințarea firească a lor într-una care este împotriva firii.

Î. 48. Ce ne învață în special cuvintele „înaintea Mea” din prima poruncă?

R. Cuvintele „înaintea Mea” din prima poruncă ne învață că Dumnezeu, care vede toate lucrurile, ia în seamă și este foarte ofensat de păcatul de a avea vreun alt dumnezeu.^o

- o. **Eze. 8,5-6** El mi-a zis, Fiu al omului, ridică-ți ochii spre nord! Am ridicat ochii spre nord, și iată, idolul acesta al geloziei era la nord de poarta altarului, la intrare. El mi-a

mai zis, Fiu al omului, vezi ce fac ei? Vezi tu *marile urâciuni* pe care le comite aici casa lui Israel, ca să Mă depărteze de sanctuarul Meu? Dar vei vedea urâciuni și mai mari! ș.a., până la sfârșitul Capitolului. **Ps. 44,20-21** Dacă am fi uitat Numele Dumnezeului nostru și ne-am fi întins mâinile spre un dumnezeu străin, n-ar ști oare Dumnezeu lucrul acesta? Căci El cunoaște lucrurile ascunse ale inimii.

Î. 49. Care este porunca a doua?

R. Porunca a doua este, *Să nu-ți faci niciun chip cioplit, nici vreo înfățișare a vreunui lucru care este sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele de sub pământ. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, DOMNUL Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților asupra copiilor până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urâsc, și care arăt milă față de miile celor ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.*^P

^P. Ex. 20,4-6

Î. 50. Ce ni se cere prin porunca a doua?

R. Porunca a doua ne cere să primim, să îndeplinim și să păstrăm curate și complete toate închinările religioase și rânduielile pe care Dumnezeu le-a stabilit în Cuvântul Său.^q

^q **De. 32,46** Le-a zis, Luați la inimă toate cuvintele pe care vi le mărturisesc astăzi în mijlocul vostru, pe care voi să le porunciți fiilor voștri, ca ei să păzească și să îplinească toate cuvintele acestei legi. **Mat. 28,20** Învățându-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin. **Fp. 2,42** Și ei stăruiau în învățătura apostolilor și în părtășie, și în frângerea pâinii și în rugăciuni.

Î. 51. Ce ne interzice porunca a doua?

R. Porunca a doua ne interzice să ne închinăm lui Dumnezeu prin imagini,^r sau în orice alt fel nestabilit în Cuvântul Său.^s

^r. **De. 4,15-19** Și feriți-vă foarte mult sufletele, căci n-ați văzut nicio înfățișare în ziua când v-a vorbit Domnul în

Horeb din mijlocul focului, ca să nu vă stricați și să vă faceți vreun chip cioplit, vreo înfățișare a vreunui chip, asemănare de bărbat sau femeie, asemănare a vreunui dobitoc de pe pământ, asemănare de vreo pasăre înaripată care zboară în ceruri, asemănare de vreo târătoare de pe pământ, asemănare de orice pește care este în ape sub pământ; și ca nu cumva să-ți ridici ochii spre ceruri și să vezi soarele și luna și stelele, toată oștirea cerurilor, și să fii amăgit și să te închini înaintea lor și să le slujești lor, pe care Domnul Dumnezeuul tău le-a împărțit tuturor popoarelor de sub toate cerurile. **Ex. 32,5** Când a văzut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui. Și Aaron a strigat și a zis, Măine va fi o sărbătoare pentru DOMNUL! **v. 8** Foarte curând s-au abătut de la calea pe care le-am poruncit-o Eu; și-au făcut un vițel turnat și s-au închinat înaintea lui și i-au adus jertfe și au zis, Israele, acesta este dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului!

- ^s. **De. 12,31-32** Tu să nu te porți așa față de DOMNUL Dumnezeuul tău; căci ele au făcut pentru dumnezeii lor toate urâciunile pe care le urăște DOMNUL; căci ei au ars în foc chiar și pe fiii și pe fiicele lor în cinstea dumnezeilor lor. Voi să păziți și să împliniți toate lucrurile pe care vi le poruncesc eu; să n-adăugați nimic la ele și să nu scoateți nimic din ele.

Î. 52. Care sunt motivele ce însoțesc porunca a doua?

R. Motivele ce însoțesc porunca a doua sunt: suveranitatea lui Dumnezeu asupra noastră,^t faptul că noi Îi aparținem Lui,^v și râvna pe care o are față de închinarea care Îi este adusă.^w

- ^t. **Ps. 95,2-3** Să venim cu mulțumire înaintea Lui, să strigăm către El cu psalmi de bucurie! Căci DOMNUL este un Dumnezeu mare și un Împărat mareț peste toți dumnezeii. **v. 6** Veniți să ne închinăm și să ne plecăm, să ne plecăm genunchiul înaintea DOMNULUI, Creatorul nostru.

- ^v. **Ps. 45,11** Și Împăratul îți va pofti frumusețea, căci el este Domnul tău și închină-te lui.

- ^w. **Ex. 34,13-14** Dimpotrivă, să le dărâmați altarele, să le sfărâmați stâlpii idolești și să le tăiați chipurile Astarteei. Să nu te închini înaintea unui alt dumnezeu, căci DOMNUL, al cărui nume este Gelos, este un Dumnezeu gelos.

Î. 53. Care este porunca a treia?

R. Porunca a treia este, *Să nu iei în deșert Numele DOMNULUI Dumnezeuului tău; căci DOMNUL nu va socoti nevinovat pe cel care va lua în deșert Numele Lui.*

^x Ex. 20,7

Î. 54. *Ce ni se cere prin porunca a treia?*

R. Porunca a treia ne cere să folosim cu sfințenie și reverență Numele,^y titlurile,^z atributele,^a orânduirile,^b Cuvântul^c și lucrările lui Dumnezeu.^d

^y **Mat. 6,9** Deci, voi rugați-vă în acest fel, Tatăl nostru care ești în ceruri! *Sfintească-se Numele Tău; De. 28,58* Dacă nu vei căuta să împlinești toate cuvintele acestei legi care sunt scrise în cartea aceasta, *ca să te temi de acest Nume glorios și înfricoșător, DOMNUL Dumnezeuul tău.*

^z **Ps. 68,4** Cântați lui Dumnezeu, lăudați Numele Lui! *Înălțați-L pe Cel ce călărește pe ceruri după numele Lui IAH, și bucurați-vă înaintea Lui!*

^a **Ap. 15,3-4** Și ei cântau cântarea lui Moise, servul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând, Mari și minunate sunt lucrările Tale, *Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărat al sfinților!* Cine nu se va teme de Tine, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău? *Căci numai Tu ești sfânt și toate națiunile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate!*

^b **Mal. 1,11** Căci de la răsăritul soarelui și până la apusul său numele meu va fi mare între neamuri, și în orice loc *se va aduce tămâie* numelui meu și *o ofrandă curată*. Căci numele meu va fi mare între neamuri, zice Domnul oștirilor. **v. 14** *Dar blestemat fie înșelătorul care are o parte bărbătească în turma sa și jură și jertfește Domnului ce este stricat!* Căci eu sunt un împărat mare, zice Domnul oștirilor, și numele meu este înfricoșat între neamuri.

^c **Ps. 138,1-2** Te voi lăuda din toată inima mea; îți voi cânta laude înaintea dumnezeilor. *Mă voi închina înaintea templului sfințeniei tale și voi lăuda numele tău pentru bunătatea ta și adevărul Tău, căci ai preamărit Cuvântul Tău mai presus de tot numele Tău.*

^d **Iov 36,24** Adu-ți aminte să preamărești lucrarea Lui, pe care o privesc oamenii.

Î. 55. Ce ne interzice porunca a treia?

R. Porunca a treia ne interzice orice profanare sau abuz al oricărui lucru prin care Dumnezeu ni Se revelează.^e

^e. **Mal. 1,6-7** Un fiu cinstește pe tatăl său și un rob pe stăpânul său. Dacă sunt Tată, *unde este cinstea care Mi se cuvine?* Dacă sunt Stăpân, *unde este teama de Mine?* zice DOMNUL oștirilor *către voi, preoților, care nesocotiți Numele Meu și care ziceți, Cum am nesocotit noi Numele Tău? Prin faptul că aduceți pe altarul Meu bucate necurate!* Și dacă ziceți, Cum Te-am profanat? Prin faptul că ați zis, Masa DOMNULUI este de disprețuit! **v. 12** Dar *voi îl profanați* prin faptul că ziceți, Masa DOMNULUI este profanată și ce aduce ea este o mângâiere de disprețuit! **Mal. 2,2** *Dacă nu veți asculta și dacă nu vă veți pune la inimă ca să dați glorie numelui Meu,* zice DOMNUL oștirilor, *voi trimite un blestem peste voi și voi blestema binecuvântările voastre; da, le-am și blestemat, pentru că nu puneți la inimă porunca Mea.* **Mal. 3,14** *Voi ziceți, În zadar slujește cineva lui Dumnezeu, și ce câștig este că am păzit cele de păzit ale lui și că am umblat în jale înaintea Domnului oștirilor?*

Î. 56. Care este motivul ce însoțește porunca a treia?

R. Motivul ce însoțește porunca a treia este că, indiferent cum ar putea scăpa de pedeapsă din partea oamenilor cei ce încălcă această poruncă, totuși Domnul Dumnezeuul nostru nu va îngădui să îi scape de judecata Sa cea dreaptă.^f

^f. **1Sa. 2,12** Fiii lui Eli erau niște oameni nelegiuiți; ei nu cunoșteau pe DOMNUL. **v. 17** Astfel, *tinerii aceștia se făceau vinovați înaintea DOMNULUI de un păcat foarte mare, pentru că niște simpli oameni disprețuiau darurile DOMNULUI.* **v. 22** Eli era foarte bătrân; și auzit tot ce făceau fiii lui cu tot Israelul, și cum se culcau cu femeile care se adunau la ușa cortului întâlnirii. **v. 29** Pentru ce atunci călcați voi în picioare jertfele Mele și darurile Mele, pe care le-am poruncit în locuința Mea? Și de ce cinstești tu pe fiii tăi mai mult decât pe Mine, ca să vă îngrășați cu părțile cele mai alese din toate darurile poporului Meu Israel? **1Sa. 3,13** Căci i-am spus că *vreau să pedepsesc casa lui pentru totdeauna, din pricina fărâdelegii despre care știe, pentru că fiii lui au adus un blestem asupra lor și el nu i-a oprit.* **De. 28,58-59** *Dacă nu*

vei căuta să împlinești toate cuvintele acestei legi care sunt scrise în cartea aceasta, ca să te temi de acest Nume glorios și înfricoșător, DOMNUL Dumnezeuul tău, DOMNUL, va aduce peste tine și peste urmașii tăi răni nemaipomenite, răni greu de suportat și îndelungate, boli grele și necurmăte.

Î. 57. Care este porunca a patra?

R. Porunca a patra este, *Adu-ți aminte de Ziua de Sabat, ca să o sfințești. Șase zile să lucrezi și să-ți faci tot lucrul tău; dar ziua a șaptea este Sabatul DOMNULUI Dumnezeuului tău; să nu faci nicio lucrare în acea zi, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care se află înăuntrul porților tale. Căci în șase zile a făcut DOMNUL cerurile, pământul, și marea și tot ce este în ele, dar în ziua a șaptea S-a odihnit; de aceea DOMNUL a binecuvântat Ziua Sabatului și a sfințit-o.*^g

^g Ex. 20,8-11

Î. 58. Ce ni se cere prin porunca a patra?

R. Porunca a patra ne cere să păstrăm sfinte pentru Dumnezeu acele timpuri stabilite de El în Cuvântul Său, și anume, în mod expres, o zi întreagă din șapte, care să fie un Sabat sfânt ținut pentru El.^h

^h De. 5,12-14 *Ține ziua de sabat, ca s-o sfințești, cum ți-a poruncit DOMNUL Dumnezeuul tău. Șase zile să lucrezi și să-ți faci toate lucrurile, dar ziua a șaptea este ziua de sabat a DOMNULUI Dumnezeuului tău, să nu faci nici-o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sclavul tău, nici sclava ta, nici boul tău, nici măgarul tău, nici vreunul din animalele tale, nici străinul care se află înăuntrul porților tale; pentru ca și robul și roaba ta să se odihnească la fel ca tine.*

Î. 59. Care zi din cele șapte a stabilit Dumnezeu să fie Sabatul săptămânal?

R. De la începutul lumii și până la învierea lui Hristos, Dumnezeu a stabilit ca ziua a șaptea a săptămânii să fie sabatul

săptămânal; iar de atunci încolo și până la sfârșitul lumii, să dăinuie ca Sabat prima zi a săptămânii, care este Sabatul Creștin.ⁱ

- i. **Ge. 2,2-3** Și în ziua a șaptea Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Și Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o crease și o zidise.
- j. **1Co. 16,1-2** În ce privește strângerea de ajutoare pentru sfinți, să faceți și voi cum am îndrumat bisericele Galatiei. În ziua dintâi a săptămânii, fiecare din voi să pună deoparte ce va putea, după câstigul lui, ca să nu se strângă ajutoarele când voi veni eu. **Fp. 20,7** În prima zi a săptămânii, când ucenicii erau adunați laolaltă ca să frângă pâinea, Pavel, care urma să plece în ziua următoare, le-a predicat și și-a prelungit vorbirea până la miezul nopții.

Î. 60. Cum trebuie să sfințim Sabatul?

R. Sabatul trebuie sfințit printr-o odihnă sfântă întreaga zi,^k chiar și de la acele îndeletniciri și recreeri laice care în alte zile ne sunt permise;^l și prin petrecerea întregului timp în activitățile publice și private ale închinării înaintea lui Dumnezeu,^m cu excepția acelor momente care trebuie folosite pentru lucrări necesare și de milostivire.ⁿ

- k. **Ex. 20,8** Adu-ți aminte de Ziua de Sabat, ca s-o sfințești. **v. 10** Dar ziua a șaptea este ziua de sabat închinată DOMNULUI Dumnezeului tău, să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, ș.a. **Ex. 16,25-28** Atunci Moise a zis, Mâncați-o azi, pentru că este Ziua Sabatului; în ea nu veți găsi mană pe câmp. Să strângeți timp de șase zile, dar în ziua a șaptea, care este Sabatul, nu va fi. În ziua a șaptea unii din popor au ieșit să strângă mană, dar n-au găsit. Atunci DOMNUL a zis lui Moise, Până când aveți de gând să nu păziți poruncile și legile Mele?
- l. **Nc. 13,15-19** În zilele acelea am văzut în Iuda niște oameni călcând la teasc în Ziua Sabatului, și aducând snopi, și încărcând măgari cu vin, struguri, și smochine, și tot felul de poveri, pe care le-au adus la Ierusalim în ziua sabatului. Și i-am muștrat chiar în ziua când își vindeau mărfurile. Acolo mai locuiau și niște tirieni, care aduceau pește și tot felul de mărfuri și vindeau în Ziua Sabatului fiilor lui Iuda și în

Ierusalim. *Apoi am muștrat pe mai-marii lui Iuda și le-am zis, Ce înseamnă această faptă rea pe care o faceți, pângărind Ziua Sabatului?* Oare n-au făcut așa părinții voștri și nu din cauza aceasta a adus Dumnezeu nostru tot acest rău peste noi și peste cetatea aceasta? Și voi aduceți mai multă mânie peste Israel, profanând Sabatul! Apoi am poruncit să se închidă porțile Ierusalimului înainte de sabbat, de îndată ce le va ajunge umbra, și am poruncit să nu se deschidă decât după Sabbat. Și am pus pe câțiva dintre servii mei la porți, ca nicio încărcătură să nu fie adusă înăuntru în Ziua Sabatului.

v. 21-22 I-am muștrat și le-am zis, *Pentru ce stați noaptea înaintea zidului?* Dacă veți mai face o dată lucrul acesta, voi pune mâna pe voi. Din clipa aceea *n-au mai venit în timpul Sabatului.* Și am poruncit leviților să se curețe și să vină să păzească porțile, ca să sfințească Ziua Sabatului. Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeuule, și pentru acestea, și ocrotește-mă după marea Ta îndurare!

- ^m. **Lu. 4,16** Apoi a venit în Nazaret, unde fusese crescut; și după obiceiul Său, a intrat în Ziua Sabatului în sinagogă și *S-a sculat să citească.* **Fp. 20,7** În prima zi a săptămânii, ș.a. [A se vedea litera ⁱ.] **Ps. 92** [titlu, Un psalm. O cântare pentru Ziua Sabatului.] **Is. 66,23** Și de la lună nouă la lună nouă, *de la sabbat la sabbat, orice făptură va veni să se închine înaintea Mea,* zice DOMNUL.
- ⁿ. **Mat. 12 de la Versetul 1 la 31.** În vremea aceea, Iisus trecea în Ziua de Sabbat prin lanurile de grâu. Iar ucenicii Lui erau flămânzi și au început să smulgă spice de grâu și să le mănânce. Dar fariseii, când au văzut, ș.a. **v. 12** *Așadar, este voie a face bine în Zilele de Sabbat.*

Î. 61. *Ce ne interzice porunca a patra?*

R. Porunca a patra ne interzice omisiunea sau îndeplinirea neatență a îndatoririlor cerute^o și profanarea zilei prin lenevie;^p sau a face ceea ce este în sine păcătos,^q sau prin gânduri, cuvinte ori fapte care nu sunt de strictă necesitate în ceea ce privește îndeletnicirile sau recreerile noastre laice.^r

- ^o. **Eze. 22,26** *Preoții lui au călcat Legea Mea, și au profanat lucrurile sfinte; n-au făcut nicio deosebire între sfânt și profan, nici n-au dat învățătură cu privire la necurat și curat, și și-au întors ochii de la Sabaturile Mele, și Eu sunt profanat în mijlocul lor.* **Am. 8,5** Zicând, Când va trece luna nouă, ca să vindem grâul? Și *Sabatul, ca să deschidem*

grânarele și să ne vindem bucatele, micșorând efa și măbind siclul și înșelând cu cântare necinstite. **Mal. 1,13** Și voi mai ziceți! Iată, *ce mai osteneală!* și o disprețuiți, zice DOMNUL oștirilor; și aduceți ce este furat, șchiop sau bolnav, Iată darurile de mâncare pe care le aduceți! Pot Eu să le primesc din mâinile voastre? zice DOMNUL.

- ^p **Fp. 20,7** În prima zi a săptămânii, când ucenicii erau adunați laolaltă ca să frângă pâinea, Pavel, care urma să plece în ziua următoare, le-a predicat și și-a prelungit vorbirea până la miezul nopții. **v. 9** Și un tânăr, numit Eutih, ședea pe fereastră și a fost *cuprins de un somn adânc*; și cum Pavel predica lung, copleșit de somn, tânărul a căzut de la etajul al treilea și a fost ridicat mort.
- ^q **Eze. 23,38** Afară de aceasta, iată ce Mi-au făcut, În aceeași zi Mi-au profanat sanctuarul și *Mi-au profanat Sabaturile*.
- ^r **Ie. 17,24-26** Dacă într-adevăr Mă veți asculta, zice DOMNUL, și *nu veți aduce înăuntru* pe porțile acestei cetăți *nicio sarcină, în Ziua Sabatului*, ci veți sfinți Ziua Sabatului, și *nu veți face nicio lucrare în ziua aceasta*, atunci pe porțile acestei cetăți vor intra regi și prinți, care vor ședea pe tronul lui David; ei vor veni în care și călări pe cai, ei și prinții lor, însoțiți de oamenii lui Iuda și de locuitorii Ierusalimului; și cetatea aceasta va fi locuită în veci. Vor veni din cetățile lui Iuda și din împrejurimile Ierusalimului, din țara lui Beniamin, din vale, de pe munte și din Neghev, ca să aducă ardere-de-tot și jertfe, să aducă daruri de mâncare și tămâie și să aducă jertfe de mulțumire în casa DOMNULUI. **Is. 58,13** Dacă-ți vei trage piciorul din Sabat, *nefăcându-ți plăcerea ta în Ziua Mea cea sfântă*, și vei numi Sabatul desfătare, sfânt, cinstit al Domnului, și-L vei cinsti *neurmandu-ți căile tale, nici făcându-ți plăcerea ta, nici vorbindu-ți vorbele tale*.

Î. 62. Care sunt motivele ce însoțesc porunca a patra?

R. Motivele ce însoțesc porunca a patra sunt: faptul că Dumnezeu ne acordă șase zile ale săptămânii pentru lucrările noastre,^s că Își revendică drept proprietate în mod special ziua a șaptea, că ne-a dat exemplul Lui Însuși și că a binecuvântat Ziua de Sabat.^t

^s **Ex. 20,9** *Să lucrezi șase zile și să-ți faci tot lucrul tău.*

^t **Ex. 20,11** Căci în șase zile a făcut DOMNUL cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, dar în ziua a șaptea

S-a odihnit; de aceea DOMNUL *a binecuvântat Ziua de Sabat* și a sfințit-o.

Î. 63. *Care este porunca a cincea?*

R. Porunca a cincea este, *Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să ți se lungească zilele în țara pe care DOMNUL Dumnezeuul tău ți-o dă.*^v

^v. Ex. 20,12

Î. 64. *Ce ni se cere prin porunca a cincea?*

R. Porunca a cincea ne cere să acordăm întotdeauna cinstea cuvenită fiecăruia și să ne îndeplinim îndatoririle față de ei, în poziția și relațiile lor, fie ca superiori,^w inferiori^x sau egali.^y

^w. Ef. 5,21 *Supunându-vă unul altuia în frica lui Dumnezeu.*

^x. 1Pe. 2,17 *Dați cinste tuturor oamenilor, iubiți pe frați; temeți-vă de Dumnezeu; dați onoare regelui!*

^y. Ro. 12,10 *Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească; în cinste, fiecare să dea întâietate altuia.*

Î. 65. *Ce ne interzice porunca a cincea?*

R. Porunca a cincea ne interzice fie să neglijăm, fie să facem orice împotriva cinstei și datoriei care se cuvin fiecăruia, în diversele lor poziții și relații.^z

^z Mat. 15,4-6 *Căci Dumnezeu a poruncit, zicând, Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta; și cine va vorbi de rău pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit cu moartea. Dar voi ziceți, Cine va zice tatălui său sau mamei sale, Orice ți-ar putea folosi din avutul meu este pus deoparte pentru Dumnezeu, și astfel nu mai trebuie să onoreze pe tatăl său sau pe mama sa. Și ați desființat astfel porunca lui Dumnezeu prin tradiția voastră. Eze. 34,2-4 Fiu al omului, profetește împotriva păstorilor lui Israel, profetește și spune-le, Așa vorbește Domnul DUMNEZEU păstorilor, *Vai de păstoriile lui Israel, care se pasc pe ei înșiși!* Oare nu trebuie ca păstoriile să pască turma? Voi mâncați grăsimea și vă îmbrăcați cu lâna, junghiați oile cele îngrășate, dar nu pașteți turma. Pe cea slabă nu ați întărit-o și pe cea bolnavă nu ați vindecat-o, pe cea rănită nu ați legat-o, pe cea rătăcită nu ați adus-o înapoi,*

pe cea pierdută nu ai căutat-o, ci le-ai stăpânit cu asuprire și cu asprime. **Ro. 13,8** Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții; fiindcă cine iubește pe alții a împlinit Legea.

Î. 66. Care este motivul ce însoțește porunca a cincea?

R. Motivul ce însoțește porunca a cincea este promisiunea unei vieți lungi și a prosperității (în măsura în care acestea vor sluji spre slava lui Dumnezeu și spre binele lor), pentru toți aceia care păzesc această poruncă.^a

^a **De. 5,16** Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, cum ți-a poruncit DOMNUL Dumnezeuul tău, *ca să ți se înmulțească zilele și să-ți meargă bine în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău.* **Ef. 6,2-3** Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta – aceasta este cea dintâi poruncă însoțită de o promisiune – *ca să fii fericit și să trăiești mulți ani pe pământ.*

Î. 67. Care este porunca a șasea?

R. Porunca a șasea este, *Să nu ucizi.*^b

^b **Ex. 20,13**

Î. 68. Ce ni se cere prin porunca a șasea?

R. Porunca a șasea ne cere toate eforturile legitime pentru a ne proteja viața noastră^c și a celorlalți.^d

^c **Ef. 5,28-29** Tot așa trebuie și soții să-și iubească soțiile, *ca pe propriile lor trupuri.* Cine își iubește soția se iubește pe sine însuși. *Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui însuși,* ci îl hrănește și îl îngrijește cu drag, ca și Hristos biserica;

^d **1Re. 18,4** De aceea, când Izabela a nimicit pe profeții DOMNULUI, *Obadia a luat o sută de profeți, i-a ascuns câte cincizeci într-o peșteră și i-a hrănit cu pâine și cu apă.*

Î. 69. Ce ne interzice porunca a șasea?

R. Porunca a șasea ne interzice curmarea pe nedrept a vieții noastre sau a aproapelui nostru, sau orice ar tinde înspre aceasta.^e

^e **Fp. 16,28** Dar *Pavel a strigat* cu glas tare, zicând, *Să nu-ți faci niciun rău*, fiindcă toți suntem aici! **Ge. 9,6** *Oricui varsă sângele omului îi va fi varsat și lui sângele de către om*; căci Dumnezeu a făcut pe om după chipul Lui.

Î. 70. *Care este porunca a șaptea?*

R. Porunca a șaptea este, *Să nu comiți adulter.*^f

^f **Ex. 20,14**

Î. 71. *Ce ni se cere prin porunca a șaptea?*

R. Porunca a șaptea ne cere păstrarea castității noastre și a aproapelui nostru, în inimă, în vorbire și în comportament.^g

^g **1Co. 7,2-3** *Totuși spre a preîntâmpina desfrânarea*, fiecare bărbat să-și aibă soția lui și fiecare femeie să-și aibă soțul ei. *Soțul să-i acorde soției bunăvoința datorată; și tot așa să facă și soția față de soț. v. 5 Să nu vă lipsiți unul pe celălalt de datoria de soți*, decât doar prin bună învoială, pentru un timp, ca să vă dedicați postului și rugăciunii; și apoi să fiți iarăși împreună, ca să nu vă ispitească Satana, din cauza nestăpânirii voastre. **v. 34** *Tot așa, între soție și fecioară este o deosebire. Femeia necăsătorită se îngrijește de lucrurile Domnului, ca să fie sfântă și în trup și în suflet*. Dar cea căsătorită se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă soțului ei. **v. 36** *Dar dacă crede cineva că se comportă nepotrivit față de fecioara lui și dacă ea a trecut de vârsta căsătoriei, și așa trebuie să fie, să facă ce vrea, nu păcătuiește; să se căsătorească. Col. 4,6 Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreașă cu sare*, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia. **1Pe. 3,2** *Când vă vor vedea felul vostru de purtare castă și cu sfială*.

Î. 72. *Ce ne interzice porunca a șaptea?*

R. Porunca a șaptea ne interzice toate gândurile, cuvintele și faptele murdare.^h

^h **Mat. 15,19** *Căci din inimă ies gândurile rele, uciderile, adulterele, desfrânările, hoțiile, mărturiile mincinoase, blasfemiile. Mat. 5,28 *Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască, a comis deja adulter cu ea în inima lui. Ef. 5,3-4* *Dar desfrânarea și orice alt fel de necurăție sau lăcomia nici să nu fie menționate între voi*, așa cum se cuvine*

unor sfinți; *nici cuvinte murdare, nici vorbe nechibzuite*, nici glume care nu sunt cuviincioase, ci mai degrabă cuvinte de mulțumire.

Î. 73. *Care este porunca a opta?*

R. Porunca a opta este, *Să nu furi*.ⁱ

ⁱ Ex. 20,15

Î. 74. *Ce ni se cere prin porunca a opta?*

R. Porunca a opta ne cere obținerea și sporirea în mod legitim a bunăstării și a avuției noastre pământești, cât și a altora.^k

^k Ge. 30,30 Căci puținul pe care-l aveai înainte de venirea mea a crescut mult și DOMNUL te-a binecuvântat oriunde m-am dus eu. Acum dar, *când voi purta de grijă și casei mele?* 1Ti. 5,8 Dar *dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință* și este mai rău decât un necredincios. Lev. 25,35 Și dacă fratele tău sărăcește și ajunge sărac față de tine, atunci tu *să-l ajuți, fie că este străin, fie că este călător, ca să trăiască alături de tine.* De. 22,1-5 Dacă vezi rătăcindu-se boul sau oaia fratelui tău, *să nu-i ocolești, ci să-i aduci la fratele tău.* Dacă fratele tău nu locuiește lângă tine, sau dacă nu-l cunoști, *să duci animalul la tine acasă* și să rămână la tine până când îl va căuta fratele tău; *și atunci să i-l înapoezi. Tot așa să faci și cu măgarul lui, și tot așa să faci și cu haina lui, și tot așa să faci cu orice lucru al fratelui tău, pe care l-a pierdut el și l-ai găsit tu, să nu le ocolești.* Dacă vezi măgarul fratelui tău sau boul lui căzut pe drum, *să nu-l ocolești, ci să-i ajuți să-l ridice.* Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești; căci oricine face lucrul acesta este o urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeuului tău. Ex. 23,4-5 Dacă întâlnești boul dușmanului tău sau măgarul lui rătăcindu-se, *să-l aduci negreșit la el.* Dacă vezi măgarul celui ce te urăște căzut sub povara lui, *să nu treci pe lângă el, ci să-i ajuți să-l scape.* Ge. 47,14 Și Iosif a strâns tot argintul care se găsea în țara Egiptului și în țara Canaanului, *în schimbul grâului pe care-l cumpăraseră oamenii*, și astfel Iosif a adus tot argintul acesta în casa lui Faraon. v. 20 Iosif a cumpărat toate pământurile din Egipt pentru Faraon; căci egiptenii și-au vândut fiecare ogorul, pentru că îi obliga foametea. Și țara a ajuns în stăpânirea lui Faraon.

Î. 75. *Ce ne interzice porunca a opta?*

R. Porunca a opta ne interzice tot ceea ce împiedică sau ar putea împiedica, pe nedrept, bunăstarea sau avuția pământească a noastră sau a aproapelui nostru.^l

^l Pr. 21,17 Cel ce iubește plăcerea va duce lipsă, cel ce iubește vinul și untdelemnul nu se va îmbogăți. Pr. 23,20-21 *Nu fi printre cei ce se îmbată de vin, nici printre cei destrăbălați și mândăcioși*, Căci bețivul și mândăciosul sărăcesc, și ațipirea te îmbracă în zdrențe. Pr. 28,19 Cel ce își lucrează pământul are belșug de pâine, dar cel ce aleargă după oameni de nimic se va satura de sărăcie. Ef. 4,28 *Cine fura să nu mai fure*, ci mai degrabă să muncească, lucrând cu mâinile lui la ce este bine, ca să aibă să dea celui ce este în nevoie.

Î. 76. *Care este porunca a noua?*

R. Porunca a noua este, *Să nu aduci mărturie mincinoasă împotriva aproapelui tău.*^m

^m Ex. 20,16

Î. 77. *Ce ni se cere prin porunca a noua?*

R. Porunca a noua ne cere păstrarea și promovarea adevărului între oameni,ⁿ cât și a numelui bun al nostru și al aproapelui,^o mai ales în depunerea mărturiilor.^p

ⁿ Zah. 8,16 Iată ce trebuie să faceți, *Fiecare să spună aproapelui său adevărul; judecați în curțile voastre de judecată după adevăr și în vederea păcii;*

^o 3Io. v. 12 O bună mărturie a fost adusă despre Dimitrie de către toți, chiar și de însuși adevărul. *Și noi de asemenea mărturisim;* și știi că mărturia noastră este adevărată.

^p Pr. 14,5 *Un martor credincios nu minte*, dar un martor mincinos spune minciuni. v. 25 *Martorul care spune adevărul salvează suflete*, dar cel înșelător spune minciuni.

Î. 78. *Ce ne interzice porunca a noua?*

R. Porunca a noua ne interzice tot ceea ce este în detrimentul adevărului sau în dauna numelui bun al nostru sau al aproapelui.^q

^q **1Sa. 17,28** Și Eliab, fratele lui cel mai mare, l-a auzit când a vorbit oamenilor. Și Eliab s-a aprins de mânie împotriva lui David și a zis, De ce te-ai coborât și cu cine ai lăsat acele câteva oi în pustiu? *Îți cunosc eu mândria și răutatea inimii tale;* căci te-ai coborât ca să vezi lupta. **Lev. 19,16** *Să nu umbli cu bârfe în poporul tău și să nu te ridici împotriva vieții aproapelui tău,* Eu sunt DOMNUL. **Ps. 15,3** *Acela nu clevețește cu limba lui,* nu face rău semenului său și *nu aruncă rușinea asupra aproapelui său.*

Î. 79. Care este porunca a zecea?

R. Porunca a zecea este, *Să nu poțfești casa aproapelui tău, să nu poțfești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici asinul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.*^r

^r **Ex. 20,17**

Î. 80. Ce ni se cere prin porunca a zecea?

R. Porunca a zecea ne cere să fim mulțumiți pe deplin cu propria noastră condiție și să avem o atitudine dreaptă și caritabilă față de aproapele nostru și față de tot ce-i aparține.^t

^s **Ev. 13,5** Lăsați ca purtarea voastră să fie fără lăcomie. *Mulțumiți-vă cu ce aveți,* căci El Însuși a zis, Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi. **1Ti. 6,6** Dar evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig.

^t **Iov 31,29** *Dacă m-am bucurat de prăbușirea celui ce ma urât, dacă am săltat de bucurie când răul s-a abătut asupra lui.* **Ro. 12,15** *Bucurați-vă cu cei ce se bucură și plângeți cu cei ce plâng.* **1Ti. 1,5** *Dar scopul poruncii este dragostea dintr-o inimă curată,* dintr-o conștiință bună și dintr-o credință neprefăcută. **1Co. 13,4-7** *Dragostea este îndelung-răbdătoare, este plină de bunătate; dragostea nu invidiază; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul ei, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, suferă totul, crede totul, speră totul, răbdă totul.*

Î. 81. Ce ne interzice porunca a zecea?

R. Porunca a zecea ne interzice orice nemulțumire față de propria noastră stare,^v invidie sau supărare față de binele aproapelui nostru,^w și orice pornire sau sentiment nepotrivit față de orice lucru care îi aparține.^x

^v. **1Re. 21,4** Și Ahab a intrat în casă *trist și nemulțumit* din cauza cuvântului pe care i-l vorbise Nabot din Izreel, zicând, Nu-ți voi da moștenirea părinților mei. Și *s-a culcat în pat, și-a întors fața și n-a mâncat pâine*. **Es. 5,13** *Dar toate acestea nu-mi folosesc la nimic, câtă vreme voi vedea pe Mardoheu, iudeul, șezând la poarta împăratului. 1Co. 10,10* *Nici să nu cârțiți*, cum au cârțit unii din ei, și au fost nimiciți de nimicitorul.

^w. **Ga. 5,26** Să nu fim doritori de slavă deșartă, întărâtându-ne unii pe alții, *invidiindu-ne unii pe alții*. **Iac. 3,14** *Dar dacă aveți în inimile voastre invidie amară și un duh de ceartă, să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevărului. v. 16* Căci *acolo unde este invidie și ceartă*, este neliniște și orice lucru rău.

^x. **Ro. 7,7-8** Deci ce vom zice? Este Legea păcat? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu laș fi cunoscut decât prin Lege. Căci *n-aș fi cunoscut pofta dacă Legea nu spunea, Să nu poftești!* Dar păcatul, folosind prilejul dat prin poruncă, *a produs în mine tot felul de pofte*. Căci fără Lege, păcatul era mort. **Ro. 13,9** Căci poruncile, Să nu comiți adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu faci o mărturisire mincinoasă, *să nu poftești*; și dacă ar mai fi orice altă poruncă, sunt cuprinse în porunca aceasta, Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. **De. 5,21** *Să nu poftești soția aproapelui tău; să nu poftești casa aproapelui tău, nici ogorul lui, nici sclavul lui, nici sclava lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.*

Î. 82. *Este vreun om în stare să păzească poruncile lui Dumnezeu în mod desăvârșit?*

R. De la cădere încoace, dintre cei care nu sunt decât oameni, nu există niciunul care să fie în stare în această viață să păzească cu desăvârșire poruncile lui Dumnezeu,^y ci le încalcă zilnic cu gândul, cuvântul și fapta.^z

^y. **Ecl. 7,20** Desigur, pe pământ nu este niciun om atât de drept încât *să facă numai binele și să nu păcătuiască*. **1Io.**

1,8 *Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm pe noi înșine, și adevărul nu este în noi. v. 10 Dacă zicem că n-am păcătuit, îl facem mincinos și Cuvântul Lui nu este întru noi. Ga. 5,17 Căci carnea pofteste împotriva Duhului și Duhul împotriva cărnii; și acestea sunt potrivnice una alteia, ca să nu puteți face tot ce voiți.*

- z. **Ge. 6,5** Văzând DOMNUL că răutatea omului era mare pe pământ, și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. **Ge. 8,21** Și DOMNUL a mirosit un miros plăcut. Atunci DOMNUL a zis în inima Lui, Nu voi mai blestema pământul din cauza omului, pentru că întocmirile gândurilor din inima omului sunt rele din tinerețea lui; și nu voi mai nimici tot ce este viu, cum am făcut. **Ro. 3,9** Atunci ce? Suntem noi mai buni decât ei? Nicidecum! Fiindcă am dovedit deja că toți, fie iudei, fie greci, sunt sub păcat. – Și așa mai departe până la Versetul 21. **Iac. 3,2** Căci toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit și poate să-și țină în frâu tot trupul. – Și așa mai departe până la Versetul 13.

Î. 83. *Sunt toate încălcările legii la fel de urâte?*

R. Unele păcate în ele însele, dar și din cauza mai multor factori agravanți, sunt mai urâte în ochii lui Dumnezeu decât altele.^a

- ^a **Eze. 8,6** El mi-a mai zis, Fiu al omului, vezi ce fac ei? Vezi tu marile urâciuni pe care le comite aici casa lui Israel, ca să Mă depărteze de sanctuarul Meu? Dar *vei vedea urâciuni și mai mari!* **v. 13** Și mi-a zis, Vei mai vedea urâciuni și mai mari pe care le fac ei. **v. 15** Și El mi-a zis, Vezi, fiu al omului? Dar *vei vedea urâciuni și mai mari decât acestea!* **1Io. 5,16** Dacă vede cineva pe fratele său făcând un păcat care nu duce la moarte, să se roage; și Dumnezeu îi va da viață; pentru cei care fac un păcat care nu duce la moarte. *Este un păcat care duce la moarte.* Nu zic să se roage pentru păcatul acela. **Ps. 78,17** Dar ei au tot continuat să păcătuiască împotriva Lui, răzvrătindu-se împotriva Celui Preaînalt, în pustiu. **v. 32** Cu toate acestea, ei au continuat să păcătuiască și n-au crezut în minunile Lui. **v. 56** Dar ei L-au ispitit și s-au răzvrătit împotriva Dumnezeului Preaînalt, și n-au respectat cerințele Lui.

Î. 84. Ce merită fiecare păcat?

R. Fiecare păcat merită mânia și blestemul lui Dumnezeu, atât în viața această, cât și în cea viitoare.^b

^b. Ef. 5,6 Nimeni să nu vă înșele prin cuvinte deșarte, căci *din cauza acestor lucruri mânia lui Dumnezeu vine peste fiii neascultării*. Ga. 3,10 Căci câți sunt din faptele legii sunt sub blestem că scris este, *Blestemat este tot cel ce nu va rămânea întru toate cele scrise în cartea legii, că să le facă pe ele*. Pl. 3,39 De ce deci se plânge omul cel viu, *omul pentru pedeapsa păcatelor sale?* Mat. 25,41 Apoi va zice celor de la stânga Lui, *Plecați de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, pregătit pentru diavolul și îngerii lui!*

Î. 85. Ce ne cere Dumnezeu ca să scăpăm de mânia și blestemul Lui care ni se cuvin pentru păcat?

R. Ca să scăpăm de mânia și blestemul lui Dumnezeu care ni se cuvin pentru păcat, El ne cere credința în Iisus Hristos, pocăința înspre viață,^c împreună cu folosirea sânguincioasă a tuturor mijloacelor exterioare prin care Hristos ne împărtășește beneficiile răscumpărării.^d

^c. Fp. 20,21 Mărturisind atât iudeilor, cât și grecilor *pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Iisus Hristos*.

^d. Pr. 2,1-5 *Fiul meu, dacă vei primi cuvintele mele și vei păstra în tine poruncile mele; dacă urechea ta va asculta de înțelepciune și inima ta o vei pleca spre pricepere; da, dacă vei cere înțelepciune și te vei ruga pentru pricepere; dacă o vei căuta ca argintul și o vei cerceta ca pe o comoară ascunsă, atunci vei înțelege frica de DOMNUL și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu*. Pr. 8,33-36 *Ascultați învățătura, și fiți înțelepți, și nu respingeți sfatul meu*. Binecuvântat este omul care mă ascultă, care veghează zilnic la porțile mele, așteptând la pragul ușii mele. *Căci cel care mă găsește găsește viața și capătă bunăvoința DOMNULUI*. Dar cel care păcătuiește împotriva mea își face rău sufletului său; toți cei care mă urăsc iubesc moartea. Is. 55,3 *Plecați urechea și veniți la Mine, ascultați și sufletul vostru va trăi, căci Eu voi încheia cu voi un legământ veșnic, chiar îndurările sigure ale lui David*.

Î. 86. Ce este credința în Iisus Hristos?

R. Credința în Iisus Hristos este un har mântuitor;^e prin care Îl primim și ne odihnim doar în El pentru mântuire, așa cum El ne este oferit în Evanghelie.^f

^e. Ev. 10,39 Noi însă nu suntem dintre aceia care dau înapoi spre pierzare, ci dintre aceia care *au credință pentru mântuirea sufletului*.

^f. Io. 1,12 Dar *tuturor celor ce L-au primit*, celor ce cred în Numele Lui, El le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu. Is. 26,3-4 Tu vei fi vei păzi în pace desăvârșită pe acela a cărui suflet *se sprijinește pe tine, căci se încrede în tine*. Încredeți-vă în Domnul pururea, căci în Domnul IEHOVA este tărie veșnică. Fil. 3,9 Și să fiu găsit în El, nu având dreptatea mea, care este din Lege, ci *pe aceea care este prin credința în Hristos*, dreptatea care este de la Dumnezeu prin credință. Ga. 2,16 Știind că omul nu este justificat prin faptele Legii, ci *prin credința în Iisus Hristos, am crezut și noi în Hristos Iisus, ca să fim justificați prin credința în Hristos*, nu prin faptele Legii; căci prin faptele Legii niciun om nu va fi justificat.

Î. 87. Ce este pocăința înspre viață?

R. Pocăința înspre viață este un har mântuitor;^g prin care un păcătos, dintr-o conștientizare dreaptă a păcatului său,^h apucând mila lui Dumnezeu în Hristos,ⁱ cu tristețe și ură față de păcatul său, se întoarce de la păcat către Dumnezeu,^k cu intenție deplină și străduință pentru o ascultare nouă.^l

^g. Fp. 11,18 Și când au auzit acestea, s-au liniștit și au slăvit pe Dumnezeu zicând, Așadar și Neamurilor a dat Dumnezeu *pocăință spre viață*.

^h. Fp. 2,37-38 Și după ce au auzit aceste cuvinte, *ei au fost străpunși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli, Ce să facem, fraților? Atunci Petru le-a zis, Pocăiți-vă; și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor; și veți primi darul Duhului Sfânt*.

ⁱ. Ioel 2,12 De aceea, acum, zice DOMNUL, *întoarceți-vă la Mine* cu toată inima, cu post, cu plânset și bocet! Ie. 3,22 Întoarceți-vă, fii îndărătnici, și *vă voi vindeca rătăcirile*. Iată, *venim la Tine, căci Tu ești DOMNUL Dumnezeul nostru*.

- k. **Ie. 31,18-19** Aud pe *Efraim bocindu-se*, M-ai pedepsit și am fost pedepsit, ca un junc nedepins la jug; întoarce-mă Tu și mă voi întoarce, căci Tu ești DOMNUL Dumnezeuul meu! Căci după ce am fost întors *m-am pocăit*; și după ce am fost învățat, *m-am lovit peste coapsă; mi-a fost rușine și m-am simțit umilit*, pentru că am purtat rușinea tinereții mele. **Eze. 36,31** Atunci vă veți aduce aminte de căile voastre cele rele și de faptele voastre care nu erau bune; și *vă veți scărbi de voi înșivă, din cauza nelegiuirilor și urăciunilor voastre.*
- l. **2Co. 7,11** Căci iată, tocmai întristarea aceasta după voia lui Dumnezeu, ce silință a trezit în voi, și ce dezvinovățire, și ce indignare, și ce teamă, și ce dorință aprinsă, și ce râvnă, și ce răzbunare! În toate voi ați arătat că sunteți curați în privința aceasta. **Is. 1,16-17** Spălați-vă și curățați-vă! Îndepărtați dinaintea ochilor Mei faptele voastre rele! *Încetați să mai faceți răul! Învățați să faceți binele*, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă!

Î. 88. *Care sunt mijloacele exterioare prin care Hristos ne împărtășește beneficiile răscumpărării?*

R. Mijloacele exterioare și obișnuite prin care Hristos ne împărtășește beneficiile răscumpărării sunt rânduielele Sale, în special Cuvântul, sacramentele și rugăciunea; toate acestea rodesc pentru cei aleși, întru mântuire.^m

- ^m **Mat. 28,19-20** De aceea, duceți-vă și faceți ucenici din toate națiunile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, învățându-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin. **Fp. 2,42** Și ei stăruiau în învățătura apostolilor și în părăsire, și în frângerea pâinii și în rugăciuni. **v. 46-47** Și ei stăruiau în fiecare zi într-un cuget în templu, și frângând pâinea acasă, își luau hrana cu bucurie și curăție de inimă, laudând pe Dumnezeu și fiind plăcuți înaintea întregului popor. Și Domnul adăuga în fiecare zi bisericii lor pe cei ce aveau să fie mântuiți.

Î. 89. *Cum devine Cuvântul roditor întru mântuire?*

R. Duhul lui Dumnezeu face ca citirea, dar în special propovăduirea Cuvântului, să fie mijloace roditoare spre

convingerea și convertirea păcătoșilor și spre zidirea lor în sfințenie și mângâiere, prin credință, întru mântuire.ⁿ

ⁿ **Ne. 8,8** Și ei citeau tare și clar din cartea Legii lui Dumnezeu și-i arătau înțelesul, ca să-i ajute să înțeleagă cele citite. **1Co. 14,24-25** Dar dacă toți profețesc și întră vreun necredincios sau vreunul neînvațat, *el este convins de toți, este judecat de toți*. Și astfel tainele inimii lui sunt descoperite; și așa, căzând cu fața la pământ, *se va închina lui Dumnezeu* și va mărturisi că, într-adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru. **Fp. 26,18** *Ca să le deschizi ochii și să-i întorci de la întuneriu la lumină* și de la puterea lui Satan la Dumnezeu, ca să primească iertarea păcatelor și o moștenire împreună cu cei care sunt sfințiți prin credința în Mine. **Ps. 19,8** *Orânduiri DOMNULUI sunt drepte și înveselesc inima*. Porunca DOMNULUI este curată și luminează ochii. **Fp. 20,32** Și acum, fraților, vă încredințez în mâna lui Dumnezeu și a Cuvântului harului Său, care vă poate zidi și vă poate da moștenirea împreună cu toți cei sfințiți. **Ro. 15,4** Fiindcă toate câte au fost scrise mai înainte au fost scrise pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și mângâierea date de Scripturi, să avem speranță. **2Ti. 3,15-17** Și pentru că din copilărie cunoști Sfintele Scripturi, care te pot face înțelept pentru mântuire prin credința în Hristos Iisus. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să instruiască în dreptate, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, pe deplin echipat pentru orice lucrare bună. **Ro. 10,1317** Fiindcă oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără predicator? Și cum vor predica, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris, Cât de frumoase sunt picioarele celor care predică Evanghelia păcii, ale celor care vestesc lucrurile bune! Dar nu toți au ascultat de Evanghelie. Căci Isaia zice, Doamne, cine a crezut mărturisirea noastră? Astfel dar, credința vine prin auzire, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Dumnezeu. **Ro. 1,16** Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Cristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede; întâi a iudeului și apoi a grecului.

Î. 90. *Cum trebuie citit și ascultat Cuvântul, astfel încât el să devină roditor întru mântuire?*

R. Ca să devină Cuvântul roditor întru mântuire, trebuie să îi acordăm atenție cu sârguință,^o pregătire^p și rugăciune;^q să-l primim cu credință și dragoste;^r să-l strângem în inimile noastre^s și să-l punem în practică în viețile noastre.^t

^o **Pr. 8,34** Binecuvântat este omul care mă ascultă, care veghează zilnic la porțile mele, *așteptând la stâlpii ușilor mele.*

^p **1Pe. 2,1-2** De aceea, *lepădând orice răutate, orice viclenie, orice fel de ipocrizie, de invidie și de vorbire de rău, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele curat al cuvântului, pentru ca prin el să creșteți.*

^q **Ps. 119,18** *Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate din Legea Ta!*

^r **Ev. 4,2** Căci și nouă ni s-a predicat vestea bună ca și lor, dar cuvântul pe care l-au auzit ei predicat nu le-a ajutat la nimic, pentru că *nu a fost unit cu credința în cei care l-au auzit.* **2Tes. 2,10** Și cu orice fel de înșelătorie a nedreptății între cei ce pier, *pentru că n-au primit dragostea adevărului* ca să fie mântuiți.

^s **Ps. 119,11** *Strâng cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătoiesc împotriva Ta.*

^t **Lu. 8,15** Iar sămânța care a căzut pe pământ bun sunt aceia care, *auzind cuvântul, îl țin într-o inimă bună și sinceră și fac rod în răbdare.* **Iac. 1,25** Dar cine își va adânci privirile în legea desăvârșită, adică cea a libertății, și *va rămâne în ea* nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi binecuvântat în lucrarea lui.

Î. 91. *Cum devin sacramentele mijloace roditoare ale mântuirii?*

R. Sacramentele devin mijloace roditoare ale mântuirii nu prin vreo putere în ele însele sau în cel care le administrează, ci numai prin binecuvântarea lui Hristos^v și prin lucrarea Duhului Său în cei care le primesc prin credință.^w

^v **1Pe. 3,21** Și căreia botezul, fiindu-i o prefigurare, ne salvează acum, *(adică, nu înlăturarea murdăriei cărnii, ci răspunsul unei conștiințe bune către Dumnezeu),* prin învierea lui Iisus Hristos. **Mat. 3,11** Eu, așadar, vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât

mine și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. *El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. 1Co. 3,6-7* Eu am sădit, Apolo a udat, dar *Dumnezeu a făcut să crească*. Așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic, ci Dumnezeu care face să crească.

- w. **1Co. 12,13** Căci noi toți am fost botezați într-un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie liberi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.

Î. 92. Ce este un sacrament?

R. Un sacrament este o sfântă rânduială instituită de către Hristos în care, prin semne sensibile, Hristos și beneficiile noului legământ sunt arătate, pecetluite și împărțite credincioșilor.^x

- x. **Ge. 17,7** Și voi întări legământul Meu între Mine și tine, și între sămânța ta după tine din generație în generație, ca un legământ veșnic, ca să fiu Dumnezeul tău și al seminței tale după tine. **v. 10** *Acesta este legământul Meu*, pe care îl veți păzi între Mine și tine, și sămânța ta după tine, *tot ce este de parte bărbătească între voi să fie circumcis*. **Ex. Cap. 12.** Întreg. **1Co. 11,23** Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat, și anume că *Domnul Iisus*, în noaptea în care a fost vândut, *a luat o pâine*. **v. 26** Pentru că, ori de câte ori *mâncați pâinea aceasta și beți paharul acesta*, vestiți moartea Domnului, până va veni El.

Î. 93. Care sunt sacramentele Noului Testament?

R. Sacramentele Noului Testament sunt Botezul^y și Cina Domnului.^z

- y. **Mat. 28,19** De aceea, duceți-vă și faceți ucenici din toate națiunile, *botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt*.
- z. **Mat. 26,26-28** Și pe când mâncau ei, *Iisus a luat o pâine și a binecuvântat-o și a frânt-o și a dat-o ucenicilor și a zis*, Luați, mâncați, acesta este trupul Meu. Și apoi *a luat paharul și, după ce a adus mulțumiri, l-a dat lor, zicând*, Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu, sângele noului legământ care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.

Î. 94. Ce este Botezul?

R. Botezul este un sacrament, în care spălarea cu apă în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh^a simbolizează și pecetluiește altoirea noastră în Hristos, părtășia noastră la beneficiile legământului harului și angajamentul nostru să fim ai Domnului.^b

^a. **Mat. 28,19** [A se vedea litera ^y.]

^b. **Ro. 6,4** Deci am fost înmormântați cu el prin botezul pentru moarte, pentru ca după cum Hristos a fost sculat dintre cei morți prin slava Tatălui, așa și noi să umblăm în înnoire de viață. **Ga. 3,27** Căci toți aceia care ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat cu Cristos.

Î. 95. Cui trebuie administrat botezul?

R. Botezul nu trebuie administrat nimănui aflat în afara bisericii văzute, până când nu mărturisește credință în Hristos și ascultare față de El,^c dar pruncii membrilor bisericii văzute trebuie să fie botezați.^d

^c. **Fp. 8,36-37** Și pe când își urmau ei drumul, au ajuns la o apă, și famenul a zis, Iată, apă; ce mă împiedică să fiu botezat? Și Filip a zis, *Dacă crezi din toată inima ta, se poate.* Și el a răspuns și a zis, Cred că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. **Fp. 2,38** Atunci Petru le-a zis, *Pocățiți-vă; și fiecare din voi să fie botezat* în Numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor; și veți primi darul Duhului Sfânt.

^d. **Fp. 2,38** [A se vedea mai sus.] **v. 39** Căci *promisiunea aceasta este pentru voi și pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, pe oricât de mulți fi va chema Domnul Dumnezeu nostru.* **Ge. 17,10** [A se vedea mai sus litera ^x.] Comparat cu **Col. 2,11-12** În care și sunteți *circumciși cu circumcizia* făcută fără mâini, în dezbrăcarea de trupul păcatelor cărnii, prin circumcizia lui Hristos; *Fiind îngropați cu el în botez, în care sunteți și înviați cu el prin credința lucrării lui Dumnezeu, care l-a înviat dintre morți.* **1Co. 7,14** Căci soțul necredincios este sfințit prin soția credincioasă și soția necredincioasă este sfințită prin soțul credincios; altfel, copiii voștri ar fi necurați, dar *acum sunt sfinți.*

Î. 96. *Ce este Cina Domnului?*

R. Cina Domnului este un sacrament în care, dând și primind pâine și vin după rânduiala lui Hristos, moartea Sa este vestită; iar cei care se împărtășesc în chip vrednic sunt, nu într-un fel trupesc și carnal, ci prin credință, făcuți părtași trupului și sângelui Său, cât și tuturor binefacerilor Sale, spre hrănirea lor duhovnicească și creșterea lor în har.^e

^e 1Co. 11,23-26 Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat, și anume că Domnul Iisus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine și, după ce a mulțumit, a frânt-o și a zis, Luați, mâncați, acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; *să faceți lucrul acesta în amintirea Mea*. Tot astfel, după cină, a luat paharul și a zis, Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; *să faceți lucrul acesta în amintirea Mea, ori de câte ori veți bea din el*. Pentru că, ori de câte ori mâncați pâinea aceasta și beți paharul acesta, *vestiți moartea Domnului, până va veni El*. 1Co. 10,16 Paharul binecuvântării, pe care-l binecuvântăm, *nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos?* Pâinea pe care o frângem *nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos?*

Î. 97. *Ce este necesar primirii Cinei Domnului în chip vrednic?*

R. Se cere acelor care doresc să se împărtășească în chip vrednic din Cina Domnului să se cerceteze pe ei înșiși cu privire la cunoașterea lor pentru a deosebi trupul Domnului,^f la credința lor pentru a se hrăni din El,^g la pocăința lor,^h la dragostea lorⁱ și la noua lor ascultare,^k ca nu cumva, venind în chip nevrednic, să își mănânce și să își bea judecată.^l

^f 1Co. 11,28-29 Deci *fiecare să se cerceteze pe sine însuși și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta*. Căci cine mănâncă și bea într-un chip nevrednic își mănâncă și bea judecata lui însuși, *dacă nu deosebește trupul Domnului*.

^g 2Co. 13,5 *Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință*. Pe voi înșivă puneți-vă la încercare. Nu recunoașteți voi înșivă că Iisus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți netrebnici.

- h. **1Co. 11,31** Căci *dacă ne-am judeca singuri*, n-am fi judecați.
- i. **1Co. 10,16-17** Paharul binecuvântării, pe care-l binecuvântăm, *nu este el împărtășirea* cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem *nu este ea împărtășirea* cu trupul lui Hristos? *Căci noi, fiind mulți, suntem o singură pâine și un singur trup; căci toți luăm o parte din aceeași singură pâine.*
- k. **1Co. 5,7-8** De aceea, curățați aluatul cel vechi *ca să fiți o frământătură nouă*, cum și sunteți, fără aluat; căci Hristos, Paștele nostru, a fost jertfit pentru noi. *Să sărbătorim deci nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.*
- l. **1Co. 11,28-29** [A se vedea litera ^f.]

Î. 98. *Ce este rugăciunea?*

R. Rugăciunea este înălțarea dorințelor noastre înspre Dumnezeu,^m pentru lucruri potrivite voii Sale,ⁿ în numele lui Hristos,^o cu mărturisirea păcatelor noastre^p și recunoașterea cu mulțumire a îndurărilor Sale.^q

- ^m. **Ps. 62,8** Încredeți-vă în El în orice timp, popoare, *vărsați-vă inimile înaintea Lui!* Dumnezeu este adăpostul nostru. Sela.
- ⁿ. **1Io. 5,14** Și aceasta este încrederea pe care o avem în El, *dacă cerem orice potrivit cu voia Lui*, ne ascultă.
- ^o. **Io. 16,23** Și în ziua aceea nu Mă veți mai întreba nimic. Adevărat, adevărat vă spun *că orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu*, vă va da.
- ^p. **Ps. 32,5-6** Atunci *Ti-am mărturisit păcatul și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis, Îmi voi mărturisi DOMNULUI fărădelegile!* Și Tu ai iertat vina păcatului meu. Sela. *Pentru aceasta orice om evlavios se va ruga Ție* la vremea când poți fi găsit! Și chiar de s-ar vărsa potop de ape mari, de el nu se vor apropia. **Da. 9,4** Și *m-am rugat DOMNULUI* Dumnezeului meu, *i-am făcut următoarea mărturisire* și am zis, Doamne, Dumnezeule mare și înfricoșător, Tu, care ții legământul și dai îndurare celor ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale,
- ^q. **Fil. 4,6** Nu vă îngrijorați de nimic, ci în orice lucru, *prin rugăciune și cerere cu mulțumire*, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu.

Î. 99. *Ce dreptar ne-a dăruit Dumnezeu să ne îndrume în rugăciune?*

R. Întreg Cuvântul lui Dumnezeu este de folos să ne îndrume în rugăciune;^r dar dreptaru de îndrumare special este acea formă a rugăciunii prin care Hristos I-a învățat pe ucenici să se roage, numită de obicei *Rugăciunea Domnească*.^s

^r. **1Io. 5,14** Și aceasta este încrederea pe care o avem în El, dacă *cerem* orice *potrivit cu voia Lui*, ne ascultă.

^s. **Mat. 6,9-18** Deci, voi rugați-vă în acest fel, Tatăl nostru, ș.a. Comparat cu **Lu. 11,2-4** Și El le-a zis, Când vă rugați, *să ziceți*, Tatăl nostru, ș.a.

Î. 100. *Ce ne învață prefăța Rugăciunii Domnești?*

R. Prefăța Rugăciunii Domnești (care este, *Tatăl nostru care ești în ceruri*) ne învață să ne apropiem de Dumnezeu cu toată sfânta reverență și încredere, ca niște copii de un tată, care poate și dorește să ne ajute;^v și că trebuie să ne rugăm și împreună cu alții, cât și pentru ei.^w

^t. **Mat. 6,9**

^v. **Ro. 8,15** Căci voi n-ați primit un duh de robie iarăși ca să vă fie frică, ci ați primit un Duh de înfiere prin care *strigăm, Avă, Tată!* **Lu. 11,13** Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, *cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri* va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!

^w. **Fp. 12,5** Așadar, Petru era păzit în închisoare, dar biserica nu înceta să *înalte rugăciuni* fierbinți către Dumnezeu *pentru el*. **1Ti. 2,1-2** Vă îndemn deci înainte de toate să faceți *cereri, rugăciuni, mijlociri*, mulțumiri pentru toți oamenii, *pentru regi și pentru toți cei ce sunt în autoritate*, ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, în toată evlavie și demnitate.

Î. 101. *Pentru ce ne rugăm în prima cerință?*

R. În prima cerință (care este, *Sfîntească-se Numele Tău*^x) ne rugăm ca Dumnezeu să ne dea nouă și semenilor putere să fim

în stare să Îl slăvim din orice lucru prin care El ni Se revelează,^y și ca El să coordoneze toate lucrurile spre slava Sa.^z

x. **Mat. 6,9**

y. **Ps. 67,2-3** Ca să se cunoască pe pământ calea Ta și între toate națiunile mântuirea Ta! *Să Te laude popoarele, Dumnezeu, toate popoarele să Te laude!*

z. **Ps. 83** Întreg

Î. 102. Pentru ce ne rugăm în a doua cerință?

R. În a doua cerință (care este, *Vie împărăția Tă!*) ne rugăm ca împărăția Satanei să fie nimicită,^b ca împărăția harului să fie sporită,^c ca noi înșine și alții să fim aduși în ea și păstrați în ea^d și ca împărăția slavei să fie grăbită.^e

a. **Mat. 6,10**

b. **Ps. 68,1** Să Se ridice Dumnezeu, *să se risipească dușmanii Săi și să fugă dinaintea Lui cei ce-L urăsc. v. 18* Te-ai suit pe înălțimi, *ai luat robia roabă*, ai primit daruri pentru oameni, chiar și pentru cei răzvrățiți, ca DOMNUL Dumnezeu să locuiască între ei.

c. **Ap. 12,10-11** Și în cer am auzit un glas puternic, zicând, *Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru* și puterea Hristosului Său, pentru că acuzatorul fraților noștri, care zi și noapte îi acuza înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos. Ei l-au învins prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.

d. **2Tes. 3,1** Încolo, fraților, rugați-vă pentru noi, *ca să se răspândească* și să fie glorificat *Cuvântul Domnului*, cum este și la voi. **Ro. 10,1** Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea către Dumnezeu pentru Israel este *ca ei să fie mântuiți. Io. 17,9* Eu pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu, căci ei sunt ai Tăi. **v. 20** Și nu Mă rog numai pentru aceștia, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor.

e. **Ap. 22,20** Cel care mărturisește despre aceste lucruri zice, Da, Eu vin curând. Amin! *Vino, Doamne Iisuse!*

Î. 103. Pentru ce ne rugăm în a treia cerință?

R. În a treia cerință (care este, *Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ*^f) ne rugăm ca Dumnezeu, prin harul Său, să ne dea să putem și să vrem a cunoaște, a asculta și a ne supune voii Sale în toate,^g așa cum fac îngerii în cer.^h

f. **Mat. 6,10**

g. **Ps. 67** Întreg. **Ps. 119,36** *Pleacă-mi inima spre mărturiile Tale*, și nu spre lăcomie. **Mat. 26,39** Și a mers puțin mai înainte și a căzut cu fața la pământ și S-a rugat, zicând, Tătăl Meu, dacă este cu putință, lasă să treacă de la Mine paharul acesta! *Totuși, nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.* **2Sa. 15,25** Și regele a zis lui Țadoc, Du înapoi în cetate chivotul lui Dumnezeu! *Dacă voi căpăta trecere înaintea DOMNULUI*, mă va aduce înapoi și mă va lăsa să văd chivotul și locașul Lui. **Iov 1,21** Și a zis, Gol am ieșit din pânțele mamei mele și gol mă voi întoarce în Locuința Morților. *DOMNUL a dat și DOMNUL a luat; binecuvântat să fie Numele DOMNULUI!*

h. **Ps. 103,20-21** Binecuvântați pe DOMNUL, voi, îngerii Lui, care sunteți tari în putere, care împliniți cuvântul Lui, *ascultând de glasul cuvântului Lui*. Binecuvântați pe DOMNUL, toate oștirile Lui, *servii Lui, care faceți voia Lui!*

Î. 104. *Pentru ce ne rugăm în a patra cerință?*

R. În a patra cerință (care este, *Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi*) ne rugăm ca să primim, în dar de la Dumnezeu, o măsură suficientă a bunurilor acestei vieți și să ne bucurăm de binecuvântarea Lui împreună cu ele.^k

i. **Mat. 6,11**

k. **Pr. 30,8-9** Depărtează de la mine deșertăciunea și minciunile; nu-mi da nici sărăcie, nici bogăție, *hrănește-mă doar cu pâinea de care am nevoie*. Ca nu cumva prea săturându-mă să Te reneg și să zic, Cine este DOMNUL? Sau, sărac ajungând, să fur și să iau în deșert Numele Dumnezeului meu. **Ge. 28,20** Apoi Iacov a făcut un jurământ, zicând, Dacă Dumnezeu va fi cu mine și mă va păzi în timpul călătoriei pe care o fac, dacă-mi *va da pâine să mănânc și haine să mă îmbrac*. **1Ti. 4,4-5** Căci orice creatură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de refuzat, dacă este primit cu mulțumire; *căci este sfințit prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune*.

Î. 105. Pentru ce ne rugăm în a cincea cerință?

R. În a cincea cerință (care este, *Și ne iartă nouă datoritiile noastre, precum și noi iertăm datornicilor noștri*^l) ne rugăm ca Dumnezeu, de dragul lui Hristos, să ne ierte fără plată toate păcatele noastre;^m lucru pe care suntem cu atât mai încurajați să-l cerem, deoarece harul Său ne face să putem din inimă să-i iertăm pe ceilalți.ⁿ

^l. **Mat. 6,12**

^m. **Ps. 51,1-2** *Ai milă de mine, Dumnezeule, după bunătatea Ta! După mulțimea îndurărilor Tale cele mari, șterge fărădelegile mele! Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu!* **v. 7** *Curăță-mă cu isop, și voi fi curat; spală-mă, și voi fi mai alb decât zăpada.* **v. 9** *Întoarce-Ți privirea de la păcatele mele, șterge toate fărădelegile mele!* **Da. 9,17-19** *Și acum, ascultă, Dumnezeul nostru, rugăciunea și cererile servului Tău, și pentru Numele Domnului, fă să strălucească Fața Ta peste sanctuarul Tău pustiit! Pleacă-Ți urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide-Ți ochii și privește la dărâmurile noastre și la cetatea care este chemată după Numele Tău; căci nu pentru faptele noastre drepte ne aducem rugăciunile înaintea Ta, ci pentru îndurărilor Tale cele mari.* *Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucrează și nu întârzia, de dragul Tău, Dumnezeul meu! Căci cetatea Ta și poporul Tău sunt chemate după Numele Tău!*

ⁿ. **Lu. 11,4** *Și ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator;* **Mat. 18,35** *Tot așa vă va face și Tatăl Meu cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima greșelile fratelui său.*

Î. 106. Pentru ce ne rugăm în a șasea cerință?

R. În a șasea cerință (care este, *Și nu ne duce pe noi în ispită; ci ne izbăvește de orice rău*^o) ne rugăm ca Dumnezeu, fie să ne ferească de a fi ispitiți să păcătuim,^p fie să ne sprijine și să ne izbăvească atunci când suntem ispitiți.^q

^o. **Mat. 6,13**

^p. **Mat. 26,41** *Vegheați și rugați-vă ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.*

- ^q. **2Co. 12,7-8** Și ca să nu mă înalț peste măsură prin mulțimea acestor descoperiri, mi-a fost dat un țepuș în carne, un sol al Satanei, ca să mă înghiontească și să nu mă îngâmf. *Pentru aceasta am rugat pe Domnul de trei ori, ca să-l ia de la mine.*

Î. 107. *Ce ne învață încheierea Rugăciunii Domnești?*

R. Încheierea Rugăciunii Domnești (care este, *Căci a Ta este împărăția, puterea și slava, în veci. Amin.*^r) ne învață să primim încurajare în rugăciune doar de la Dumnezeu^s și să-L laudăm pe El în rugăciunile noastre, recunoscând că Lui aparțin împărăția, puterea și slava.^t Iar ca mărturie a dorinței noastre și a asigurării că vom fi ascultați, spunem, *Amin.*^v

^r. **Mat. 6,13**

- ^s. **Da. 9,4** Și m-am rugat DOMNULUI Dumnezeului meu, i-am făcut următoarea mărturisire și am zis, Doamne, Dumnezeule mare și înfricoșător, Tu, care ții legământul și dai îndurare celor ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale. **v. 7-9** A Ta, Doamne, este dreptatea, iar nouă ni se cuvine astăzi să ni se umple fața de rușine, nouă, bărbaților din Iuda și locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, fie de aproape, fie de departe, în toate țările în care i-ai alungat, din cauza fărădelegilor de care s-au făcut vinovați față de Tine! Doamne, rușinea ni se cuvine nouă, regilor noștri, conducătorilor noștri și părinților noștri, pentru că am păcătuit împotriva Ta! *La Domnul Dumnezeul nostru însă se află îndurarea și iertarea, cu toate că ne-am răzvrătit împotriva Lui!* **v. 16-19** *Dar, Doamne, după toată dreptatea Ta, abate mânia și urgia Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, de la muntele Tău cel sfânt; căci din cauza păcatelor noastre și din cauza nelegiuirilor părinților noștri, Ierusalimul și poporul Tău au ajuns de rușine pentru toți cei ce ne înconjoară. Și acum, ascultă, Dumnezeul nostru, rugăciunea și cererile servului Tău, și de dragul Numelui Domnului, fă să strălucească Fața Ta peste sanctuarul Tău pustiit! Pleacă-Ți urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide-Ți ochii și privește la dăruimăturile noastre și la cetatea care este chemată după Numele Tău; căci nu pentru faptele noastre drepte ne aducem rugăciunile înaintea Ta, ci pentru îndurările Tale cele mari. Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucrează și nu întârzia, de*

dragul Numelui Tău, Dumnezeul meu! Căci cetatea Ta și poporul Tău sunt chemate după Numele Tău!

- t. **1Cr. 29,10-13** De aceea, David a binecuvântat pe DOMNUL înaintea întregii adunării; și David a zis, Binecuvântat să fii Tu, DOMNUL Dumnezeul lui Israel, Tatăl nostru, din veci în veci! *A Ta, DOAMNE, este mărirea, puterea și slava, biruința și măreția*; căci tot ce este în cer și pe pământ este al Tău; *a Ta, DOAMNE, este împărăția*, și Tu Te înalți ca un stăpân peste orice, De la Tine vin bogăția și onoarea și Tu domnești peste tot. *În mâna Ta este putere și tărie*; și în mâna Ta stă puterea de a mări și de a da tărie tuturor. Acum, Dumnezeul nostru, Îți mulțumim și laudăm Numele Tău glorios.
- v. **1Co. 14,16** Altfel, dacă binecuvântezi cu duhul, *cum va spune Amin* la mulțumirile pe care le aduci tu, cel neînvațat, când el nu înțelege ce spui? **Ap. 22,20-21** Cel care mărturisește despre aceste lucruri zice, Da, Eu vin curând. *Amin!* Vino, Doamne Iisuse! Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi toți! *Amin.*

SFÂRȘIT.

CELE ZECE PORUNCI.

Ex. 20.

DUMNEZEU a rostit toate aceste cuvinte, zicând, Eu sunt DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.

- I. Să nu ai alți dumnezei înaintea Mea.
- II. Să nu-ți faci niciun chip cioplit, nici vreo înfățișare a vreunui lucru care este sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele de sub pământ. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, DOMNUL Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepesc nelegiuirea părinților asupra copiilor până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, și care arăt milă față de miile celor ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.
- III. Să nu iei în deșert Numele DOMNULUI Dumnezeului tău; căci DOMNUL nu va socoti nevinovat pe cel care va lua în deșert Numele Lui.
- IV. Adu-ți aminte de Ziua de Sabat, ca să o sfințești. Șase zile să lucrezi și să-ți faci tot lucrul tău; dar ziua a șaptea este Sabatul DOMNULUI Dumnezeului tău; să nu faci nicio lucrare în acea zi, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care se află înăuntrul porților tale. Căci în șase zile a făcut DOMNUL cerurile, pământul, și marea și tot ce este în ele, dar în ziua a șaptea S-a odihnit; de aceea DOMNUL a binecuvântat Ziua Sabatului și a sfințit-o.
- V. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să ți se lungească zilele în țara pe care DOMNUL Dumnezeul tău ți-o dă.
- VI. Să nu uciți.
- VII. Să nu comiți adulter.
- VIII. Să nu furi.
- IX. Să nu aduci mărturie mincinoasă împotriva aproapelui tău.
- X. Să nu poftești casa aproapelui tău, să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici asinul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.

RUGĂCIUNEA DOMNEASCĂ.

Mat. 6.

TATĂL nostru care ești în ceruri, Sfințească-se Numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă datoriile noastre, precum și noi iertăm datornicilor noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită; ci ne izbăvește de orice rău, Căci a Ta este împărăția, puterea și slava, în veci. Amin.

CREZUL.

CRED întru Dumnezeu Tatăl Atotputernicul, Făcătorul cerului și al pământului; și întru Iisus Hristos, singurul Lui fiu, Domnul nostru, care S-a zămislit de la Duhul Sfânt, S-a născut din Maria Fecioară, a pățimit în zilele lui Ponțiu Pilat, a fost răstignit, mort și îngropat, a coborât în iad;* a treia zi a înviat din morți; S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl Atotputernicul, de unde va și veni să judece viii și morții. Cred întru Duhul Sfânt; sfânta Biserică sobornicească; comuniunea sfinților; iertarea păcatelor; învierea trupului și viața veșnică. Amin.

* *adică*, A rămas în starea celor morți, și sub puterea morții până a treia zi.

CÂTE o parte din fiecare întrebare, atât în Catehismul cel Larg cât și în cel Scurt, este repetată în răspuns, astfel încât fiecare răspuns alcătuiește o propoziție întreagă sau o sintagmă în sine; cu scopul ca cel care învață să o aprofundeze mai departe cu orice ocazie, pentru a crește în cunoaștere și evlavie, chiar și în afara cursului de cateheză, precum și în cadrul acestuia.

Și cu toate că esența învățăturii cuprinse în acel rezumat, numit de obicei Crezul Apostolic, este pe deplin expusă în ambele Catehisme, astfel încât nu a fost necesar a se introduce Crezul, totuși acesta este alăturat aici, nu ca și cum ar fi fost compus de Apostoli sau ar trebui considerat o scriptură canonică, cum sunt cele Zece Porunci și Rugăciunea Domnului (cu atât mai puțin o rugăciune, deși așa au avut tendința persoanele neștiutoare să îl considere, atât pe acesta, cât și Decalogul), ci pentru că este un scurt rezumat al credinței Creștine, potrivit Cuvântului lui Dumnezeu și primit din vechime în bisericile lui Hristos.

RUGĂCIUNE ÎNAINTE DE MÂNCARE.

MILOSTIVE Dumnezeule, împotriva Ta am păcătuit și suntem nevrednici de mila Ta; iartă-ne păcatele și binecuvântează aceste îndurări spre folosul nostru și ajută-ne să mâncăm și să bem spre slava Ta, de dragul lui Hristos, Amin.

MULȚUMIRE DUPĂ MÂNCARE.

DUMNEZEULE cel Preaslăvit, prin Tine trăim, umblăm și avem ființă; fă-ne recunoscători pentru îndurările Tale; și, întrucât trăim prin providența Ta, ajută-ne să trăim spre lauda Ta; căutând și așteptând o viață mai bună cu Tine în ceruri, prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Amin.